71STE JAARGANG No. 9175 MAANDAG 15 NOVEMBER

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50, Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Antillen kiezen hun volksvertegenwoordiging

Drukte in en rondom de Curacaose stembureau's

Willemstad. — Hedenmorgen om 8 uur hebben zich de poorten der tientallen stembureau's op de zes eilanden der Nederlandse Antillen geopend, nadat deze voor het grote gebeuren in gereedheid waren gebracht en de voorzitter alsmede de leden hun post hadden bezet. In verschillende stemdistricten kwam een belangrijk percentage der kiezers zich reeds tussen acht en tien uur voormiddags melden. Op Wishi hadden er tegen 9 uur hedenmorgen in de beide zich aldaar bevindende stembureau's reeds een kleine 300 mensen hun stem uitgebracht.

Inmiddels reden ook de auto's, die door de verschillende partijen voor het vervoer van zieken en ouden van dagen beschikbaar waren gesteld, af en aan. Veel kiezers, die anders wellicht zouden zijn thuisgebleven, konden op deze wijze toch van hun stemrecht gebruik maken.

Een zeer betreurenswaardig incident heeft zich hedenochtend in het stembureau, gevestigd in de Philomenaschool voorgedaan.

Daar kwam een zekere Guillermo Rosario eisen, dat het Kruisbeeld en het Mariabeeld uit het stemlokaal zouden verwijderd worden. De voorzitter van het stembureau, de heer R. de Haseth meende aan deze eis te moeten voldoen en liet het crucifix en het Mariabeeld wegnemen. Zeer velen, die naderhand van dit incident vernamen, staken hun grote verontwaardiging daarover niet onder stoelen en banken. Velen gaven als hun mening te kennen, dat het als een veeg teken beschouwd moet worden, wanneer op Curaçao in deze geest het zelfbestuur gevoerd zou gaan worden.

De Pedro Luis Brionschool kon zich hedenochtend in een enorme belangstelling verheugen. Reeds om zes uur hedenochtend stonden verschillende personen te wachten totdat het in deze school gevestigde stembureau geopend werd. Bovenstaande foto toont ons een oud vrouwtje, dat geholpen door een familielid, haar stem kwam uitbrengen.

Betreurenswaardig incident

Ook in de stembureau's aan de van Leeuwenhoekstraat was het gedurende het eerste uur een druk komen en gaan. Bij elkaar staken daar rond 250 personen hun stembiljet in de gleuf van de bus.

Animo

Dat er wel animo was onder het kiezersvolk, bewijst ook het feit, dat bij de Perdo Luis Brion school aan de Grebbelinieweg hedenmorgen om 6 uur, dat is dus twee uur voor de openstelling van het stembureau aldaar, al gegadigden stonden te wachten. Hier kwamen tussen 8 en 9 uur vele mariniers hun stemplicht vervullen. Zo zagen wij ook aalmoezenier Wilmink, uitgerust en wel van het jeugdleiderskamp dat hij gedurende het weekend op Brakkeput had meegemaakt, zijn stembiljet in de grote bus deponeren.

Cas Corá zette ietwat sloom in. Bij de opening van het stembureau in het Radulphus College stonden er in totaal vier mensen te wachten. Kort daarop arriveerde de KVP-lijsttrekker, mr Isaac Debrot en diens echtgenote en brachten hun stem uit.

Op de Isla krijgen de werknemers na 3 uur en de employé's na 4 uur vrijaf, om hun stem uit te brengen.

Propaganda actief

Ook vandaag is de propaganda der verschillende partijen nog volop actief geweest. Bij alle stembureau's werd de binnentredende kiezer, in de vorm van een pamflet, een laatste aanmaning in de hand geduwd om op een bepaalde partij te stemmen.

Feestelijk versierde auto's reden nog door de stad om de mensen tot het vervullen van hun stemplicht op te wekken. Op Wishi was aan een der belendende huizen een luidspreker opgehangen, die de zegeningen van een bepaalde partij over de straat galmde.

De politie was bij ieder stembureau present om een oogje in het zeil te houden en eventuele orde-verstoringen te voorkomen. Bij de dubbele stembureau's werden twee of drie agenten gesignaleerd. Het toezicht was dus goed en vormde een waarborg, dat de verkiezingen technisch naar wens zouden verlopen.

„Rijksspelen" in voorbereiding

Amsterdam. — Zaterdagavond laat arriveerde Mordy Maduro in zijn kwaliteit van Nederlands Antilliaans Olympisch Comité voorzitter op Schiphol, waar hij werd afgehaald door de secretaris van de KNVB de heer L. Brunt. Samen met de secretaris van 't Ned. Ant. O.C. de hr H. Dennert zal hij in Nederland besprekingen voeren met het Ned. O.C. over de plannen voor het eenmaal in de vier jaar te houden rijksspelen in de jaren volgend op de Olympische Spelen. Dinsdag zal de heer Maduro naar Stockholm vertrekken voor de op 18 November beginnende FIFA-conferentie en op 23 November keert hij wederom naar Nederland terug waar hij voor zakelijke besprekingen tot 29 November zal blijven.

Vandaag de beslissing

Zonder middenblok zijn Antillen onbestuurbaar

's-Gravenhage. — In een hoofdartikel schrijft het Katholieke Dagblad „Het Binnenhof" te den Haag over de Antilliaanse verkiezingen, dat de parlementaire toestand in de Antillen de laatste tijd in één woord bedroevend was en het blad geeft ter staving hiervan een uiteenzetting van de quorumkwestie. Het schrijft voorts o.a. dat thans de confessionele partijen van Aruba en Bonaire zich met elkaar verbonden hebben, waardoor de kans groot is, dat zij gezamenlijk méér bereiken dan vier jaren geleden.

Lukt dit plan en brengt de felle strijd op Curaçao tussen da Costa Gomez en Jonckheer en op Aruba tussen Henny Eman en Yrausquin aan de oppositie enige winst, dan wordt de **positie van het middenblok zeer sterk.** Zonder dit blok — zo schrijft het Binnenhof — zal er in de Antillen niet meer te regeren zijn. Zowel voor de bestuurbaarheid als voor het regeringsprogramma kan dit zegenrijke gevolgen hebben. Zoals steeds in de Antilliaanse verkiezingsstrijd spelen nevenfactoren een belangrijke rol. De persoonlijke tegenstellingen zijn van niet minder belang dan de concurrentie tussen de verschillende eilanden met hun invloed op het „nationalistisch" zijn van de partijen. Wat uit de bus zal komen valt niet te voorspellen; wel moet in het belang van de Antillen gehoopt worden, dat de uitslag in de Staten een andere verhouding zal brengen dan tot dusverre. Gebeurt dit niet dan dreigen de Antilliaanse Staten een „Ruzie college" te blijven en de eilanden in de West een gebied, dat niet democratisch te besturen valt — aldus „Het Binnenhof".

India. — Voor het eerste in zeven jaar is deze dagen een personentrein van India naar Pakistan gereden. Hiermee is de spoorwegverbinding tussen Amritsar (India) en Lahore (Pakistan) hersteld, die in 1947 tijdens de ongeregeldheden na de verdeling van de Pendsjaab was afgesneden. Voor de naaste toekomst is een dagelijkse dienst in beide richtingen voorgesteld.

Antilliaanse delegatie naar Statuut-afkondiging

's-Gravenhage. — Bij de bevestiging van het Statuut op 15 December a.s. zal H.M. de Koningin een rede uitspreken, dat namens Nederland door dr Drees, namens Suriname door de heer Currie en namens de Antillen door mr dr da Costa Gomez zal zijn medegedeeld dat het Statuut in de respectievelijke landen is aanvaard.

De Surinaamse delegatie zal bestaan uit de voorzitter van de Regeringsraad, de heer Currie, de landsministers Juglall en Emanuels, de voorzitter der Staten Bergen, de Statenleden Lachmon en Pengel en de algemeen vertegenwoordiger mr dr Pos.

De Antilliaanse delegatie zal vermoedelijk bestaan uit de heren mr dr da Costa Gomez, Jonckheer, Yrausquin, Eman, de la Try Ellis en mr N. Debrot terwijl mogelijk ook de beide adviseurs de gezaghebbers Gorsira en Kwartsz van de delegatie deel uit zullen maken.

Aan Nederlandse zijde zal zo mogelijk het gehele kabinet aanwezig zijn alsmede de heren Prof. van der Grinten, van der Peyl, Jonkers van Helsdingen.

De leden van de Staten Generaal en van het Corps Diplomatique worden eveneens uitgenodigd voor de plechtigheid.

Onveilig Caraibisch gebied?

Russische activiteiten nemen toe

Washington. — Volgens de betreffende sub-commissie van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden neemt de Russische activiteit in Zuid- en Midden Amerika, de Caraibische republieken en de rijksdelen en koloniën der Europese mogendheden in die gebieden toe.

In het rapport van deze commissie wordt gezegd dat de inmenging in de zaken van de Latijns Amerikaanse staten door Rusland werkelijk een ernstige bedreiging van de Amerikaanse veiligheid inhoudt. Volgens het rapport is er een communistische samenzwering om geheel Latijns Amerika en uiteindelijk het gehele Westelijk halfrond te beheersen. „Rode agitatoren werken openlijk in Costa Rica, Ecuador, Bolivia, Mexico, Brits Honduras, Brits Guyana, Trinidad en op Martinique" — aldus het rapport.

Het rapport beschuldigt de Amerikaanse politiek jegens Latijns Amerika dat deze minder dan 1% van de hulp aan bevriende landen is toegewezen voor de bestrijding van de communistische samenzwering in dat gebied.

Naguib van alle functies ontheven

Cairo. — De Egyptische president generaal Mohammed Naguib is door de revolutionaire raad van al zijn functies ontheven.

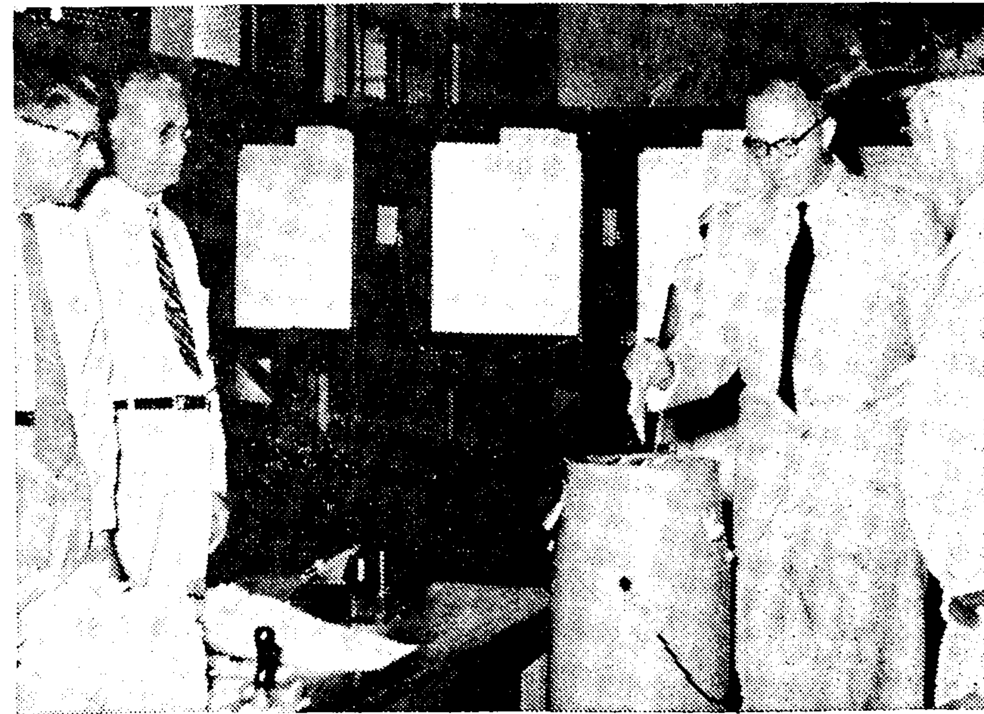
Toen twee leden van deze raad Naguib in zijn paleis hedenmorgen dit besluit mededeelden was de gehele omgeving afgezet door sterke afdelingen militaire politie. Eenheden van het leger hadden de nabijgelegen gebouwen bezet.

Onderzoek ramp Triton

Dublin. — Te Dublin zal Maandag 29 November een onderzoek worden ingesteld naar de oorzaak van de ramp met de „Triton", die in de Shannon verongelukte. Het onderzoek zal geleid worden door een rechter van het Ierse hooggerechtshof. De zitting duurt ongeveer twee weken. Eventueel kan het onderzoek door de raad voor de luchtvaart worden voortgezet. In het hof hebben zitting een Engelsman, een Canadees, een Ier en de Nederlander ir. A. J. Marx van het nationale luchtvaartlaboratorium.

RECHT TOT HET HART

— Grote gevoelens zijn nooit tevergeefs.

De Gouverneur der Nederlandse Antillen mr A. A. M. Struycken bracht hedenmorgen om tien minuten over negen zijn stem uit in het stembureau van de Hendrikschool.

Mr I. C. Debrot, die feitelijk, nu de Staten naar huis gestuurd zijn, beter aan te duiden valt als de ex-fractieleider van de K.V.P., daar er nu geen wetgevend college is, bracht hedenochtend in het Radulphuscollege op Cas Corá, zijn stem uit. En met hem zijn echtgenote.

Ook de Koninklijke Marine was present. Een korporaal van de Marinebasis brengt hier zijn stem uit. Achter hen twee onder-officieren, die eveneens hun stem kwamen uitbrengen.

Frater Antoninus van der Veen Zeppenfeldt, van de Orde der Predikbroeders, door de genade Gods en de gunst van de Apostolische Stoel, Titulair Bisschop van Acholla en Apostolisch Vicaris van de Nederlandse Antillen, aan de Geestelijkheid en de Gelovigen van zijn Vicariaat, Zaligheid in de Heer.

Beminde Broeders en Zusters in Christus.

In Ons Herderlijk Schrijven van het jaar 1949 hebben Wij niet slechts Onze bezwaren geuit tegen zekere politieke partijen welke in de Antillen bestaan, maar Wij hebben ook er bij u met klem op aangedrongen het als een heilige plicht te beschouwen uw stem bij de verkiezingen uit te brengen en uw stem goed uit te brengen, d.w.z. zó dat de hoogste belangen van uw Katholiek Geloof er niet alleen door worden veilig gesteld doch ook bevorderd.

Het Mariale Jaar, dat nu ten einde loopt, heeft talloze bewijzen geleverd van de grote godsvrucht, die ons katholieke volk heeft voor de H. Maagd. Ontelbaar zijn de bedevaarten, massale bijeenkomsten en kerkelijke plechtigheden, waaraan door onze katholieken in grote getale en met bewonderenswaardige geestdrift is deelgenomen.

Wij herinneren aan de vele autotochten langs de zeven Maria-kerken op Curaçao. Aan de bede-tochten naar de kapel van O.L. Vrouw van Alto Bista op Aruba. Aan de grootse Mariatridua, die o.a. op Bonaire werden gevierd. Wij herinneren aan de overweldigende Stille Omgang van onze mannen en aan de vele andere manifestaties van allerlei soort, die thans hun hoogtepunt met de kroning van O.L. Vrouw van Alto Bista op Aruba en met de oprichting van het marmeren Maria-monument op Curaçao.

Vol bewondering roepen Wij u toe: **Weest kinderen van de Moeder-Maagd, niet slechts in de hulde die gij Haar brengt. Niet slechts in het gebied, dat gij tot Haar richt. Niet slechts door uw deelname aan bedevaarten en manifestaties.**

Doch toont u ook kinderen van onze Hemelse Moeder door naar buiten te treden als verdedigers van de H. Kerk, welke Haar goddelijke Zoon heeft gesticht; door uw stemplicht zó te vervullen, dat uw en Haar Geloof de beste verdediging en bescherming zal verkrijgen van het toekomstig Bestuur des Lands.

Bidt niet slechts als katholieken, doch stemt ook als katholieken.

En zal deze Onze Herderlijke Brief worden voorgelezen in alle kerken en kapellen, waarover een Rector is aangesteld, op Zondag 14 November.

Gegeven te Curaçao op 10 November 1954.

Frater Antoninus van der Veen Zeppenfeldt
Titulair Bisschop van Acholla.
Apostolisch Vicaris van de Nederlandse Antillen.

Nationalen winnen Nieuw-Zeelandse verkiezingen

Wellington. — De Nationalistische Nieuw-Zeelandse Partij van premier Holland heeft de verkiezingen gewonnen, hoewel met een verminderde meerderheid. Zijn partij verloor namelijk zeven zetels aan de Labour partij. Van de 80 zetels, die de inzet van de verkiezingen vormde zij er nu 43 door de Nationalistische Partij bezet.

Lions ontvangen President „Lions International" in hun midden

Geanimeerde bijeenkomst in Hotel Avila

Willemstad. — Zondagochtend arriveerde de heer Monroe L. Nute, president van Lions International op het Plesman vliegveld. Hij werd verwelkomd door een enthousiast Lions-bestuur, dat nu al voor de derde keer in vier jaar tijd een Lionspresident in zijn midden zag.

Zondagmiddag verenigden de leden van de Lions met hun dames en diverse gasten zich in hotel Avila voor de lunch die ter ere van Mr Nute aangeboden werd.

Toen allen aan tafel gezeten waren nam de voorzitter de heer Ch. Debrot het woord in een speech, die ongeveer 20 minuten duurde, heette hij de heer Nute welkom en wekte de leden op om van hun appreciatie en dankbaarheid voor de grote eer die hun te beurt is gevallen te getuigen, door de president a big roar of welcome te geven.

Hierna sprak de voorzitter zijn spijt uit dat Mrs Nute door ziekte verhinderd was deze reis mede te maken en zodoende niet in hun midden kon zijn. Desondanks hoopte de voorzitter dat de National President Nute zich thuis zou voelen te midden van de Curaçao-se Lions.

Spreker memoreerde nog enige goede werken die deze club in de loop der jaren voor het heil der gemeenschap heeft verricht, waaronder het uitrusten ener E.H.B.O. post.

De donatie van een ijzeren long aan het hospitaal en kort geleden het uitzenden van 5 baby's naar Holland, waar zij de behandeling konden ondergaan, die zij speciaal nodig hadden. Het streven van de club is het naleven van de Lions slogan: Vrijheid, Intellect, en Veiligheid voor de Natie.

Tot besluit werd de Lions President door voorzitter Debrot een Delftsblauwe schenkkan aangeboden ter herinnering aan zijn bezoek aan Curaçao.

Hierna nam Mr Nute het woord, waarbij hij allereerst zijn appreciatie uitsprak over het feit dat hij in zijn moedertaal was toegesproken.

Nadat hij bedankt had voor het geschenk dat zeer in zijn smaak viel, vertelde hij het een en ander over zijn reiservaringen. Een van de meest frappante belevenissen was wel de volgende.

Op een te Tokio, ter ere van zijn bezoek gehouden diner, trof het hem dat er drie vlaggen in de zaal opgesteld waren, te weten de Amerikaanse Japanse en Philippijnse.

Op zijn vraag aan de Japanse voorzitter waarom de Philippijnse vlag hier aanwezig was, werd hem geantwoord dat dit ter ere was van de Philippijnse Lions, die hoewel enige jaren te voren hun land bijna door de Japannen was geannikileerd de Philippijnen desalniettemin de onbaatzuchtigheid en humaniteit hebben gehad om Japan de helpende hand toe te steken bij de oprichting van de eerste Lionsclub in dit land.

Zo heeft hij in zijn rede nog meerdere ervaringen genoemd, die het bewijs leverden van het nut en het streven naar goodwill en begrip voor de menselijheid van deze bijzondere organisatie.

Na afloop van de speech werd een spontaan roar voor de president gegeven.

Als bijzonderheid vermelden wij hier nog de aanwezigheid van Governor Federico Hands van district E. die in zijn speech de Curaçaose Lions uitnodigde om in de eerste helft van Juni de conventie in Atlantic City bij te wonen. Hij hoopte dan ook op een betere opkomst dan de vorige keer, daar er toen maar drie Curaçaose Lions aanwezig waren. Als verrassing hield hij nog een verloting, waarbij de damesprijs werd gewonnen door Mevr. de Wit en de herenprijs door de heer Nolten.

Dat er aan tafel een gezellige stemming heerste behoeft geen betoog.

De Curaçaose Lions kunnen dan ook op een zeer goed geslaagde middag terugzien.

Onbekend!

Bonn. — Een brief, geadresseerd aan „de minister van onderwijs in de staat Noordrijnland-Westfalen" is naar de afzender teruggezonden met de aantekening: „Onbekend; gelieve het juiste adres, straat en huisnummer te vermelden".

Na de aankomst van de President van Lions International, de heer L. Nute, werd deze foto genomen bij de grote luchtverkeerspaal op het plein voor het stationsgebouw van Plesman Luchthaven. In het midden (vlak onder de paal) de heer Nute. Tweede van rechts: Governor Federico Hands. Vierde van rechts: Ch. Debrot.

Matige ontmoeting

„Los Tigres" maakt zeer kostbare fouten en verliest

Willemstad. — Gistermorgen heeft de honkbalclub Sithoc zich weer hechter op het fluweel weten te nestelen in een matige ontmoeting tegen Los Tigres. De Santjan-bewoners — zeer tegen onze verwachtingen in — hebben zeer slecht spel te zien gegeven, waarbij zij op de koop toe nog 12 zeer kostbare fouten begingen.

In het begin van de 1e inning had Los Tigres haar schoonste kans van de dag om een paar punten te scoren, toen zij alle honken wist te bezetten met slechts één uit en met niemand minder aan slag dan de zeer gevaarlijke Dorset. Doch werper Oliviera van Sithoc liet zich niet van streek brengen en wist de zeer gevreesde slagman met een simpel hoogballetje door de 1e honkman Elmondelek te doen uitschakelen. De derde uit werd bereikt op drie slagballen van Oliviera.

Sithoc, thans aan slag en vastbesloten de wedstrijd tot een goed resultaat te brengen, nam direct een grote voorsprong en wist met 5—0 de leiding te nemen.

De beginnende en tevens verliezende werper van Los Tigres, A. Wilson, kon geen vaste voet krijgen op de werpplaat. Ook zijn achtervanger Racao was geheel van streek en verscheidene doorgeschoten ballen werden daardoor op zijn naam gecrediteerd. Wilson werd vervangen en naar het buitenveld gestuurd, doch ook daar beging hij een paar zeer kostbare fouten. Later verhuisde hij naar de korte-stop-plaats, doch wat hij ook daar presteerde, dat was geen honkballen meer. Ook aan slag voldeed hij niet aan de vereisten. Deze morgen fungeerde hij als 4e slagman. In zijn 4 slagbeurten heeft hij er dan ook niets van terecht gebracht.

Het 1e tegenpunt voor Los Tigres kwam in de 2e inning. In dezelfde inning gaf de bekende 2e honkman van Los Tigres, Piña, een staaltje weg van zijn vang- en werpkunst in zeer moeilijke positie staande, waarvoor hij een open doek in ontvangst mocht nemen.

In de 3e inning scoorde Los Tigres haar 2e punt, doch Sithoc wist direct hierop ook 4 punten rijker te worden (9—2).

Ook in de 4e inning kwam er weer een punt voor L.T., doch weer was het Sithoc, dat Los Tigres' voorbeeld volgde met 2 punten (11—3).

In de 6e inning maakte Atacho van Sithoc er 12—3 van met zijn enorme thuisslag in het linkerveld met niemand aan boord.

Intussen werd de tweede werper van Los Tigres vervangen door Mauricio Richardson, die het stukken beter deed dan zijn voorgangers. Aan hem was het te danken, dat de eindscore niet groter werd dan 15—5.

In de 7e inning begonnen de slagmannen van Los Tigres pas echt van zich te doen spreken en de honkslagen vielen dan ook links en rechts over de hoofden van de Collegemannen. Werper Oliviera werd vervangen door Chaquito Martijn, doch deze kon niet verhinderen, dat Los Tigres tot tweemaal toe het thuishonk wist te passeren (11—5).

Als er toen nog enige hoop voor Los Tigres bestond, werd deze in de 8e inning totaal de bodem ingeslagen, toen Sithoc nog met 3 punten zich van de overwinning verzekerde (15—5), waarmede ook een einde kwam aan een zeer eenzijdige en slappe wedstrijd, waarbij Sithoc in alle opzichten verreweg de meerdere was.

Vermeld dient nog te worden, dat ondanks Los Tigres zeer slecht speelde, zij toch nog 3 dubbelspelen wist te forceren en bijna was het haar ook gelukt om er nog het 4e bij te maken, wat zeker een record zou betekenen.

„Shorty", die als hoofdscheidsrechter fungeerde, heeft zich ook niet van zijn beste zijde laten kennen. De gekste en meest ongelofelijke beslissingen werden door hem genomen. Telkens werd Willy Paffen, die bij het 1e honk stond in de arm genomen om een oplossing te brengen in deze gevallen, die hij dan ook tot ieders bevrediging uitstekend deed.

De eindstand luidde:

Los Tigres: 5 honkslagen, 12 fouten en 5 punten. Verliezende werper A. Wilson.

Sithoc: 13 honkslagen, 5 fouten en 15 punten. Winnende werper Oliviera.

Het stembureau in de Oranjestraat, bij de kerk van Steenrijk heeft in de morgenuren ook menige kiezer geholpen. Enkele stemmers nemen hun biljet in ontvangst.

Sint Nicolaasfeest in Roxy

Willemstad. — Evenals vorige jaren hoopt het damescomitè ook dit jaar een Sint Nicolaasfeest te organiseren in het Roxytheater en wel op Woensdag 1 December. De opbrengst zal ook dit jaar zijn voor het clubhuis Villa Maria van de Stichting Jeugdzorg Curacao. Sint Nicolaas heeft reeds bericht gezonden dat hij gaarne met al zijn Pieten zal komen om alle kinderen van Curaçao weer persoonlijk de hand te drukken.

Velen gaven hun medewerking om dit feest mogelijk te maken. In ons blad van 20 November hopen wij bekend te maken wie dit jaar de goede gevers zijn.

Examens L.O. Wiskunde

Willemstad. — Voor de dezer dagen alhier gehouden examens L.O. Wiskunde slaagden de volgende candidaten: J. van Dijk, J. Kockelmans en J. v.d. Laan, allen van Curaçao, alsmede A. Bexkens van Aruba. Afgewezen werden twee candidaten.

Mariaal Weekend van Jeugdleiders

„Onze Jeugd door Maria naar Christus" conclusie van geslaagde dagen

Zijne Exc. de Gouverneur Eregast der Leiders

Willemstad. — De leiders van onze Jeugdbeweging hebben ter viering van het Mariale Jaar Zaterdag en Zondag te Jongensstad op Brakkeput een Mariaal weekend gehouden, waaraan door ongeveer 100 jeugdleiders werd deelgenomen. Een twintigtal leiders van Aruba, die de uitnodiging tot deelname aangenomen hadden, waren op het laatste ogenblik verhinderd over te komen.

De kampstaf, die de leiding van dit Mariale Weekend had, bestond uit: de heer P. T. M. Sprockel, D. C. van de katholieke Verkenners Kampleider. Zijn assistenten waren: Mej. José v.d. Putt, Leidster N.P.G.; de Eerw. Frater Johannes Nep., Leider van de Jonge Wacht; de heer H. H. J. Derkx, secr. en A.D.C. van de Verkenners.

Nadat Zaterdagmiddag om 4 uur met **een gebed en Vlaggeparade het kamp geopend was, had om half vier de eerste SESSIE van het Weekend plaats met als inleider de Zeer Eerw. Heer Wilmink, Vlootaalmoezenier, die sprak over „Maria in onze jeugdbeweging".**

Spr. schilderde Maria als de lieftallige maar tevens sterke Vrouw, welke deugden in de aanroepingen uit haar litanie: Ivoren toren en Machtige Maagd, waren vastgelegd. Om deze deugden is hij bij uitstek geschikt onze jeugd tot volwassenheid in Christus **te leiden, speciaal in deze tijd, die gekenmerkt wordt door gebrek aan zedelijk kracht en dus deze deugden van Maria zozeer van node heeft.**

De sessie werd gevolgd door de gebruikelijke bezigheden van het kamp, afgewisseld door religieuze oefeningen.

De Zondag

De Zondag begon met een Gezongen H. Mis in de Kapel der Kruisvaarders, **waarna om 9.30 uur een tweede sessie plaats had met een inleiding door de WelEd. Heer Crispulo Marcis, oud-jeugdleider, die sprak over „*Maria in het leven van de jeugdleidster en jeugdleider*".**

Spreker schilderde de H. Maagd als Algemene Leidster en als Middelares, zodat wij onze jeugd door Maria tot Jezus moeten brengen. Maar hoe brengen wij onze jeugd tot Maria? De devotie tot Maria is groot, maar bij ons volk nog tezeer in het uiterlijke gelegen. Bij onze leiding moeten wij dus de nadruk op het innerlijke leggen.

Deze inleiding werd gevolgd door een levendige descussie over dit laatste onderwerp en besloten werd, dat van het uiterlijke zoveel mogelijk gebruik gemaakt moest worden om het innerlijke te versterken.

Om halftwaalf arriveerden de autoriteiten voor een officieel bezoek. Bij hun aankomst hadden alle kampleden zich in hun tenten teruggetrokken. Zijn Exc. de Gouverneur met echtgenote en Adjudant, de Zeer Eerw. Pater W. Maassen, Zijne Hoogw. Exc. de Bisschop vertegenwoordigend. Mevr. M. P. Gorsira in naam van haar man, de heer en Mevr. H. Hermans, Mevr. Gordijn, Gewestelijke Commissarisse van de N.P.G. en vele Paters zagen wij onder de aanwezigen.

Op een teken kwamen de kampleden te voorschijn en na Wilhelmus en een Yell nam de heer Tirso Sprockel het woord voor een welkomsrede, waarin hij na de Kruisvaarders van Sint Jan bedankt te hebben voor hun gastvrijheid, er op wees dat de katholieke jeugdbeweging in de Antillen 807 jongens en meisjes bevat. Bij de niet-Katholieke Padvinderij zijn een 600 leden aangesloten, zodat de jeugdleiding de zorg heeft over een aanzienlijk deel van onze jeugd.

Desondanks mag anderzijds de taak der jeugdbeweging niet overschat worden, omdat ze slechts 'n aanvulling kan zijn van datgene, wat 't huisgezin op de eerste plaats moet doen. Maar voor wat de jeugdbewegingen kan en moet doen is een goede leiding in ieder geval onontbeerlijk. Spr. wees er op dat het aantal dergenen, die zich aan deze noodzakelijke en schone taak wijden nog veel te gering is en hij deed een beroep op allen, die daarvoor in aanmerking komen, de gelederen te versterken.

Een volk mag zich immers dan pas autonoom noemen als het zelf de werkers op brengt om zijn eigen sociale noden te leningen. Spr. noemde het **verheugend dat het socialee geweten** der bevolking op het ogenblik inderdaad aan het ontwaken is. Spr. besloot zijn woorden met betuigen van trouw, verknochtheid en gehoorzaamheid der jeugdbeweging aan wereldlijk en kerkelijke gezag.

Zijne Exc. de Gouverneur beantwoordde met de uitdrukking van zijn genoegen hier aanwezig te mogen zijn in een millieu waarin zulke schone woorden gesproken, werden, terwijl het daarbuiten op het ogenblik zo geheel anders was.

Nadat de Zeer Eerw. P. Maassen nog namens Mgr. gesproken had en de kampleider allen voor hun aanwezigheid had bedankt, ging men over tot het gebruiken van een koele dronk. Het diner, dat om 12.45 uur geserveerd werd, is klaar gemaakt door de Pioniers van de N.P.G. die ook het Ontbijt verzorgde.

In de middaguren werden door de afzonderlijke groepen de wegen besproken, waarlangs het overwogene zou kunnen worden in praktijk gebracht.

Een slotbijeenkomst met afscheidswoorden van de heer Tirso Sprockel, een Lof in de Kapel en Vlaggeparade besloten dit schone Weekend.

De koning en zijn staart

Willemstad. — De staart van de koning is alleen bedoeld voor genoden, waarmede wij willen zeggen, dat de voordracht die Mr. N. Debrot Woensdagavond a.s. zou houden over dit onderwerp in het gebouw van de Wetenschappelijke bibliotheek slechts bedoeld is voor genodigden. Waarvan acte?

Optochten

Willemstad. — Gisteren werden drie optochten, n.l. een van de NVP — de start viel christelijk onder kerktijd —, een van de DP en een van de KVP. De gemotoriseerde optocht van de KVP kreeg het in de binnenstad te kwaad met het voetvolk van de DP, die zich slechts schoorvoetend in beweging kon zetten. Er ontstond een ernstige verkeersopstopping.

Nieuwste methode

Willemstad. — Een vrouw, C.L.S. genaamd, verzocht onderhouding van haar echtgenoot, daar deze haar had bedreigd met heet water te zullen „besprenkelen". De politie herstelde de vrede.

Kosteloze eieren

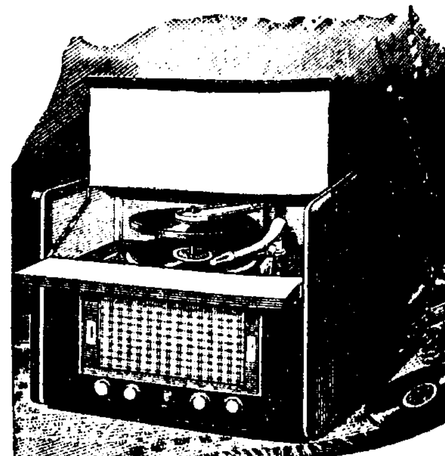
In de Kerkstraat kocht een heer eieren van een vrouwtje en wilde weggaan zonder die te betalen. De man is naar de wacht gebracht en is van mening veranderd.

Valreep „Willem Barendsz" breekt door midden

Caracasbaai. — Hedenmorgen is de walvisvaarder „Willem Barendsz" en welvisvaarder „Willem Barendsz" en de wal, doormidden gebroken op het ogenblik, dat zich hierop een aantal opvarenden van het schip bevonden. Volgens de eerste berichten zijn verschillende mannen door de val gewond. De scheepsarts, dr Teljer, verleende de eerste hulp. Een tweetal personen van de veiligheidsdienst en de dienst der installaties van de CPIM is op weg naar Caracasbaai.

In druk verschenen

Willemstad. — In druk zijn verschenen de Statuten van de Vereniging *Tuscan Lodge* nr 38, van de sportvereniging „*Velocidad*" (Aruba), NV Exploitatie maatschappij „Sans Souci" (handel in en exploitatie van en het beheer over roerende en onroerende zaken) statuten van de *NV Liberty*, Statuten van de *NV Bouw- en Handel*maatschappij Bohama Bovenwinden NV.

Haven: in 29 tankers (uit 23), 20 vrachtschepen (uit 9) en 5 zeilschepen (3). Er landden 19 passagiers, 387 kwamen in transito en 23 vertrokken.

Hato: Er landden 18 vliegtuigen, 19 vertrokken. Totaal landden 154 passagiers, 113 kwamen in transito en 194 vertrokken.

Steekpartij

Willemstad. — Op Dein stak M. zijn tegenstander G. met een mes in de buik. M. is aangehouden en ingesloten. De aard der verwonding is gelukkig niet ernstig.

Geen „heer"

Willemstad. — Op Zondagmiddag sloeg de bestuurder van een pick-up, de heer F.A.H. met een stok op het hoofd. Daarna diende hij ook een vrouw enkele vuistslagen in de borst toe en dit alles omdat hij wilde weten wie zijn truck met stenen had bekogeld. Deze „heer" is door de politie aangehouden en ingesloten.

Curacaose padvinders maken kennis met dr Zaneveld

Curacaose padvinders naar Wereldjamboree?

Willemstad. — Vrijdagavond waren bijna alle leidsters en leiders van het district Curaçao van de „Nederlandse Padvinders" verzameld in het groepshuis van Groep I op Zuikertuintje toen om even over half negen de onlangs benoemde Hoofdcommissaris van de N.P.V. Dr D. S. Zaneveld door de erevoorzitter Shon Cai Winkel het groepshuis werd binnengeleid.

Nadat Dr Zaneveld was voorgesteld aan de bestuursleden van de plaatselijke vereniging Jappa Beaujon, Dr Pieron, A. Th. C. Simoons, werd hij welkom geheten door de Districtscommissaris der N.P.V. J. Herweijer. Deze wenste Dr Zaneveld geluk met zijn benoeming en wenste hem sterkte bij de moeilijke taak die hem wacht. Hierna vertoonde Hopman R. K. van der Riet enige padvindersfilms. Gedurende de pauze onderhield de nieuwe hoofdcommissaris zich met alle leiders en leidsters.

Na de pauze sprak de heer Zaneveld een rede uit, waarin hij uitvoerig inging op de betekenis van de padvinderij voor de opvoeding van de jeugd.

Tenslotte behandelde de Hoofdcommissaris het streven tot verbetering van de internationale samenwerking. Ook hierbij heeft de padvinderij een taak. Hij spoorde alle aanwezigen aan om hun schouders te zetten onder de binnenkort beginnende actie om een Curaçaos contingent te sturen naar de Wereldjamboree, die in Augustus 1955 in Canada bij de Niagara-watervallen gehouden wordt. „Het moet mogelijk zijn", aldus Dr Zaneveld, „dat volgend jaar tenminste 24 jongens van Curaçao in Canada de Curaçaose padvindersbeweging vertegenwoordigen. Dergelijke bijeenkomsten hebben niet alleen grote opvoedkundige waarde voor de deelnemende jongens, maar zijn tevens voor het land, dat die jongens in de gelegenheid stelt te gaan, van het grootste belang. De geest, die op de voorheen gehouden Wereldjamboree's heerste, heeft onnoemelijk veel bijgedragen tot een betere verstandhouding tussen de volkeren."

Wel en wee op onze landskantoren

Willemstad. — De gouvernementsmutaties van de vorige maand zijn:

Benoeming

Dr W. C. van Binsbergen, waarnemend Advocaat-Generaal bij het Hof van Justitie in de Nederlandse Antillen; **R. W. J. Baank,** teletypist 2e klasse LRTD (Bonaire); **C. F. Laclé,** tijdelijk schrijver b, ten kantore van de Voogdijraad (Aruba); **Mej. I. C. de los Santos,** tijdelijk schrijver b ten Postkantore, alhier; **F. Baptist,** tijdelijk landmeetkundig ambtenaar ten Kadasterkantore op Aruba; **Mevr. de Weduwe V. L. Honing geboren Voges,** tijdelijk schrijer a op het Departement Sociale- en Economische Zaken, alhier; **Th. L. Hernandez,** landmeetkundig ambtenaar bij de Dienst van het Kadaster (Aruba); **S. J. Smit,** waarnemend Inspecteur voor de Scheepvaart.

Bevordering

Mej. C. M. Henriquez, A. O. Loewenthal en H. L. Braam, L. R. Nahr, F. M. Nieuw en D. A. van Uiter, adjunct-commiezen tot commies; **H. J. Ietswaart,** kommies der belastingen 2e klasse, alhier, tot kommies der belastingen 1e klasse; **Mej. B. Henriquez,** schrijver b. ter Inspectie der Belastingen, alhier, tot klerk b; **Mej. H. Hoelen,** adjunct-commies op het Departement Sociale- en Economische Zaken alhier, tot commies; **W. H. Roerhorst,** klerk b. bij het Departement Sociale Zaken, alhier tot adjunct-commies; **Mej. I. T. van den Houten,** tijdelijk klerk b bij het Departement Sociale Zaken, alhier, tot tijdelijk adjunct-commies; **W. N. A. Rivers,** hoofdkommies der belastingen, alhier, tot kommies-verificateur der belastingen, alhier; **Mej. V. E. Labega,** tijdelijk klerk b. bij de LRTD, alhier, tot tijdelijk adjunct-commies; **J. A. J. Schipper,** onderwijzer 1e klasse categorie A. aan de Hendrikschool tot onderwijzer 1e klasse, categorie B.

Eervol ontslag aan

G. G. Angela, tijdelijk schrijver b ten Postkantore (Bonaire); **C. F. Laclé,** tijdelijk schrijver b ten kantore van de Voogdijraad op Aruba, op zijn verzoek; **Mevr. G. C. Debrot—Debrot,** klerk 1e klasse op het Departement van Onderwijs, alhier; **Mej. U. M. van Ams,** tijdelijk onderwijzeres 3e klasse aan de Openbare Prins Bernhardschool voor G.L.O.B. op Aruba op haar verzoek ingaande 6 Januari 1955; **Mej. L. M. Lieshout,** tijdelijk onderwijzeres 3e klasse aan de Openbare Pedro Luis Brionschool, op haar verzoek; **K. W. Roes,** tijdelijk agent van politie 1e klasse op Aruba, op zijn verzoek ingaande 2e Januari 1955; **Mej. J. M Lauffer,** tijdelijk klerk b. ten Hypotheekkantore, alhier, op haar verzoek, ingaande 16 Maart 1955; **Mej. E. H. Chundro,** tijdelijk klerk b. ten kantore van de Voogdijraad, alhier, op haar verzoek; **E. O. Kirindongo,** agent van politie 3e klasse, alhier, op zijn verzoek; **E. Ch. Nagele,** hoofdkommies der belastingen, alhier, op zijn verzoek; **H. L. Crichton,** tijdelijk godsdienstleraar bij de Methodistengemeente op St Eustatius; **C. G. Speklé,** Rooms Katholiek Geestelijke van de 2e hang, alhier, op zijn verzoek.

Eervol ontheffing

Drs E. M. Newton, Afdelingshoofd Departement Economische Zaken en werkzaam gesteld ter Administratie van Financiën; **F. Baptist,** tijdelijk schrijver b. ten Kadasterkantore op Aruba, als zodanig; **Th. L. Hernandez,** tijdelijk klerk b. ten Kadasterkantore op Aruba, als zodanig; **M. B. Bartels Daal,** van de waarneming van de betrekking van Hoofd van het Centraal Bureau van het Bevolkingsregister.

Waarneming

A. H. van As, schoolopziener op Curaçao is belast met de tijdelijke waarneming van de betrekking van Inspecteur van Onderwijs; **H. Stuvel,** tijdelijk inspecteur van Politie, alhier, is belast met de tijdelijke waarneming van de betrekking van hoofdinspecteur van Politie; **M. P. Gorsira,** Gezaghebber van Curaçao, is belast met de waarneming van de betrekking Hoofd van het Centraal Bureau van het Bevolkingsregister; **J. J. Kienhorst,** agent van politie 1e klasse op St Eustatius is belast met de waarneming van de functie van cipier, deurwaarder der belastingen op St Eustatius en deurwaarder bij het Gerecht in Eerste Aanleg, zittingsplaats St Eustatius; **E. H. Meyers,** agent van Politie 1e klasse op St Eustatius, is belast met de waarneming van de functie van buitengewoon hulpkommies der belastingen op St Eustatius; **W. Sunter** is belast met de waarneming van de betrekking van tijdelijk leraar bij de Methodistengemeente op St Eustatius.

Toelating

Dr J. E. A. Ronnendal, chirurg, tot de uitoefening van de geneeskundige practijk in de Nederlandse Antillen; **A. A. M. Zwager,** arts, tot de uitoefening van de geneeskundige practijk in de Nederlandse Antillen; **Mej. E. Th. N. Brunings,** tot de uitoefening van de verloskundige practijk in de Nederlandse Antillen; **Mej. C. C. Zielinski,** tot de uitoefening van de verloskundige practijk in de Nederlandse Antillen; **W. Snethlage,** arts, wonende op Aruba, tot de uitoefening van de geneeskundige practijk in de Nederlandse Antillen; **Mej. M. E. van der Mark,** wonende op Aruba, tot de uitoefening van de verloskundige practijk in de Nederlandse Antillen.

Overplaatsing

H. A. M. Hehenkamp, tijdelijk commies op Bonaire naar Curaçao, ter Inspectie der Belastingen op Curaçao; **C. S. Winklaar,** klerk a. ten Postkantore, alhier, van Curaçao naar Bonaire, ten Postkantore, aldaar.

Onze lezers houden zelf de stand bij

Ten gerieve van onze lezers drukken wij hieronder een blanco staat af, waarin het aantal stemmen, dat iedere partij in ieder stembureau behaalt, eigenhandig ingevuld kan worden. Luisterend naar de radio kan men aldus zelf de standen bijhouden en van lieverlede een overzicht van het geheel krijgen.

	K.V.P.	D.P.	N.V.P.	C.O.P.
Stemdistrict 1				
Stemdistrict 2				
Stemdistrict 3				
Stemdistrict 4				
Stemdistrict 5				
Stemdistrict 6				
Stemdistrict 7				
Stemdistrict 8				
Stemdistrict 9				
Stemdistrict 10				
Stemdistrict 11				
Stemdistrict 12				
Stemdistrict 13				
Stemdistrict 14				
Stemdistrict 15				
Stemdistrict 16				
Stemdistrict 17				
Stemdistrict 18				
Stemdistrict 19				
Stemdistrict 20				
Stemdistrict 21				
Stemdistrict 22				
Stemdistrict 23				
Stemdistrict 24				
Stemdistrict 25				
Stemdistrict 26				
Stemdistrict 27				
Stemdistrict 28				
Stemdistrict 29				
Stemdistrict 30				
Stemdistrict 31				
Stemdistrict 32				
Stemdistrict 33				
Stemdistrict 34				
Stemdistrict 35				
Stemdistrict 36				
Stemdistrict 37				
Stemdistrict 38				
Stemdistrict 39				
Stemdistrict 40				
Stemdistrict 41				
Stemdistrict 42				
Stemdistrict 43				
Stemdistrict 44				
Stemdistrict 45				
Stemdistrict 46				
Stemdistrict 47				
Stemdistrict 48				
Stemdistrict 49				
Stemdistrict 50				

Zo vielen de stemmen in 1950

Stembureau's	DP	KVP	NVP	COP	Totaal
1. Westpunt	59	123	401	3	586
2. Soto	38	56	488	3	585
3. Barber	50	54	701	8	813
4. Dokterstuin	41	33	312	4	390
5. St. Willibrordus	164	113	[illegible]	21	618
6. Naaischool Santa Maria	164	85	289	44	582
7. Jandoret	145	269	442	9	865
8. Mahoema	58	25	369	5	457
9. Julianadorp	105	120	221	322	768
10. Welgelegen	153	51	191	6	401
11. Rooseveltweg	186	65	324	7	582
12. Buena Vista	253	73	484	15	825
13. School Santa Maria	184	101	588	11	884
14. Suffisant C.P.I.M.	500	38	127	6	671
15. Politie Rio Canario	99	65	148	81	393
16. Colombianenclub Suffisant	23	58	9	200	290
17. Groot Kwartier Club	21	98	8	461	588
18. Meisjes School Groot Kwartier	154	110	138	35	437
19. Jongens School Groot Kwartier	124	79	266	10	479
20. Landhuis Ronde Klip	114	18	330	2	464
21. School Mahaai	167	115	95	176	553
22. Club Van Engelen	161	56	262	31	510
23. Kantoor Rust	144	86	60	95	385
24. Politie Dominguito	367	152	285	73	877
25. Gesticht Scherpenheuvel	133	79	151	13	376
26. School Santa Rosa	133	127	365	6	631
27. Santa Catharina	111	81	626	2	820
28. School Montagne	154	101	561	23	839
29. Politie Montagne	91	66	571	8	736
30. School Wishi	365	89	272	6	732
31. L.W.V. Mundo Nobo	305	55	292	22	674
32. Johan Mauritsschool	315	204	179	96	794
33. Meisjesschool Habaai	264	88	210	13	575
34. Maria College	213	220	185	13	631
35. Jongensschool Niewindtstraat	319	224	168	7	718
36. St. Thomascollege	273	268	197	19	757
37. Jozefschool Niewindtstraat	206	152	138	12	508
38. Breedestraat (O). 81	294	143	160	14	611
39. St Martinusgesticht	385	172	175	7	739
40. R.K. Zeemanshuis	276	141	104	13	534
41. School L. B. Smithplein	393	151	160	46	750
42. Werfstraat 42	343	10	93	0	446
43. Sociedad Bolivariana, Scharloo	311	40	104	24	479
44. Hendrikschool	226	115	94	36	471
45. Kleuterschool Scharloo	226	195	212	92	725
46. School Theaterstraat	151	126	173	38	488
47. Cultuurcentrum	187	34	151	19	391
48. School Oranjestraat	312	96	370	15	793
49. School Julianaplein	309	106	122	29	566
50. School Woutersplein	350	37	108	1	496
51. Chère Asile	314	77	201	8	600
52. School Salinja	298	103	161	48	610
53. School Steenrijk	97	45	120	6	268
54. School Marie Pompoen	441	52	163	6	662
Totaal	**11269**	**5440**	**13444**	**2270**	**32423**
Kiesdeler:	2702				

Op burgerlijke stand in Italië

Trouwlustige grijsaard hoorde dat hij dood en begraven was

Rome. — Enige tijd geleden werd in Vercelli, een stad in Piemonte, een man doodgereden door een Belgische auto. Hij had een persoonsbewijs in zijn zak, met de naam Ciacomo Dell 'Olmo, weduwnaar en 65 jaar oud. Omdat er geen familieleden te vinden waren werd het slachtoffer op gemeentekosten ter aarde besteld. Tien dagen later stapte een kern-gezonde grijsaard het gemeentehuis binnen en vroeg om zijn geboortebwijs, want hij wilde gaan trouwen. „Ik ben Giacomo Dell' Olmo, weduwnaar, 65 jaar geleden geboren" zei hij. Tot zijn verbazing vertelde de ambtenaar hem dat hij dood en begraven was.

„Gunstig" voorteken

Nu is er een hele gerechtelijke procedure voor nodig, om Giacomo weer levend te krijgen. De bureaucratie begon aanvankelijk aan de verkeerde kant. Ze verlangde van hem, dat hij de begrafeniskosten zou vergoeden. Maar daar had Giacomo geen oren naar. „Dat geld heb ik nodig voor mijn huwelijk," zei hij. Tot haar ergernis moet de gemeente nu nog meer kosten maken, de gestorvene weer laten opgraven, proberen hem te identificeren en hem waarschijnlijk opnieuw laten begraven als „onbekend". Want de levende Giacomo zou weliswaar nooit meer belangstelling hoeven te betalen als hij dood bleef, maar hij zou óók niet kunnen trouwen en het laatste vindt hij toch belangrijker.

Dezer dagen ging hij in feesttooi, samen met zijn bruid, de opgraving van zijn „eigen" stoffelijk overschot bijwonen. In Italië geldt het als een gunstig voorteken, wanneer je per ongeluk voor dood wordt gehouden. Het betekent dat je nog héél lang en gelukkig zult leven. Bruid en bruidegom stralen bij dit vooruitzicht en ze vinden het helemaal niet erg, dat ze hun trouwen nog even zullen moeten uitstellen, tot alle formaliteiten van de burgerlijke „opstanding" achter de rug zijn. Want het wordt nou in ieder geval een gelukkig huwelijk.

Mitrailleurkogels in Wassenaar

's-Gravenhage. — Door een technische storing is een twintig mm. mitrailleur leeggeschoten tijdens het laden van munitie in een op het marinevliegkamp Valkenburg opgestelde Neptune. Ongeveer 150 kogels, zonder springlading, kwamen hierdoor grotendeels terecht in Wassenaar. De schade bedraagt vier ruiten en een aantal dakpannen. Persoonlijke ongelukken werden niet gemeld.

Geen moeilijkheden tussen Prinses Pia en Prins Alexander

Lissabon. — Oud-koning Umberto van Italië heeft een Portugees dagblad meegedeeld, dat de huwelijksvoltrekking tussen zijn dochter Maria Pia van Savoye en prins Alexander van Joegoslavië plaats vindt te Cascais, een recreatie-oord aan zee ten Westen van Lissabon, waar de oud-Monarch thans woont, in Februari aanstaande. Hij ontkende, dat er godsdienstmoeilijkheden zouden zijn gerezen, aangezien prinses Maria Pia katholiek en prins Alexander orthodox is.

Foto

Er kwam mij dezer dagen een gekreukeld fotootje onder ogen, waar ik zelf opstond, verpakt in een jekkertje en met een ijsmuts op het, naar mijn inzicht, ietwat te bolle hoofd. U heeft het al begrepen: het ging om een snapshot, dat ettelijke jaren geleden van mijn persoon werd genomen. ik heb het kereltje eens aandachtig bekeken. En ineens voelde ik me helemaal een met hem; het klinkt ongelooflwaardig, maar het is zo.

Wat is er met hem gebeurd, zo vroeg ik mij af, sinds die ijsmuts en dat jekkertje? Wel, zo moest ik toegeven, hij heeft de mensen leren kennen. Dat wil zeggen, hij heeft inmiddels ervaren, wat hij toen al wist: dat er goede en boze mensen zijn. Alleen: hij heeft allerlei subtiele onderscheidingen leren maken. Hij weet nu, dat er grappige, stomme, onschuldige, perverse, middelmatige, geleerde, geborneerde, oorspronkelijke, dappere, zielige, grote, onbenullige, tragische, onbaatzuchtige egoïstische, lepe, seniele, oprechte, cynische en de hemel mag weten wat voor mensen meer zijn. Maar hij weet nog steeds niet welk, zijn levenspad kruisend mens, hij nu naar de goeden, dan wel naar de bozen moet verwijzen. En precies als destijds is hij ervan overtuigd dat de goede God dat wel voor hem zal doen.

In dat jekkertje gelóófde hij in de mensen, alhoewel het hem moeilijk viel te geloven in de agent, die zijn bal afpakte. In zijn colbertje gelooft hij in de mensen, alhoewel het hem moeilijk valt te geloven in de evennaaste, die hem op enigerlei wijze bedreigt. Er was destijds maar één mens ter wereld, wiens integriteit hij oprecht betwijfelde: dat was hijzelf; want de belofte om dat nieuwe jekkertje nou eens netjes of zijn schoenen blinkend te houden, hield hij nooit. En de twijfel is nog steeds de grondslag van zijn aardse bestaan.

Ik keek dus naar dat manneke op de foto. Ik kon niet nalaten tegen hem te knipogen. En toen ik hem weer in mijn portefeuille stopte dacht ik in loyale eensgezindheid met hem:

„Aan die te nauwe ijsmuts hebben wij altijd de pest gehad."

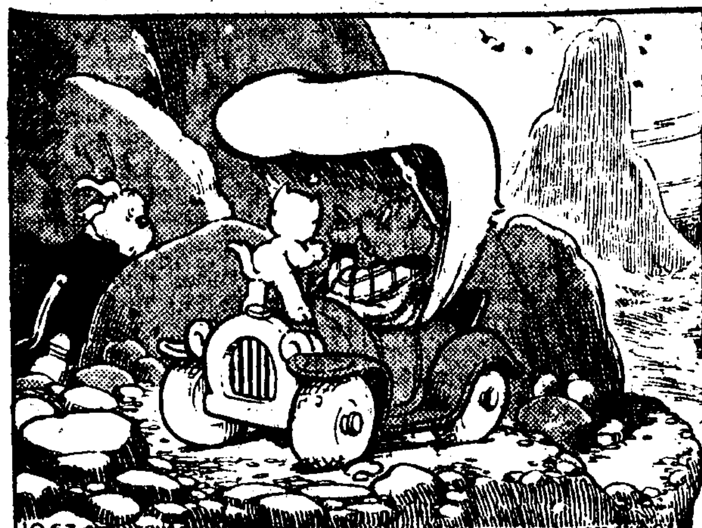
Churchill wacht op zwarte zwaan

Die van Huissen naar Deventer

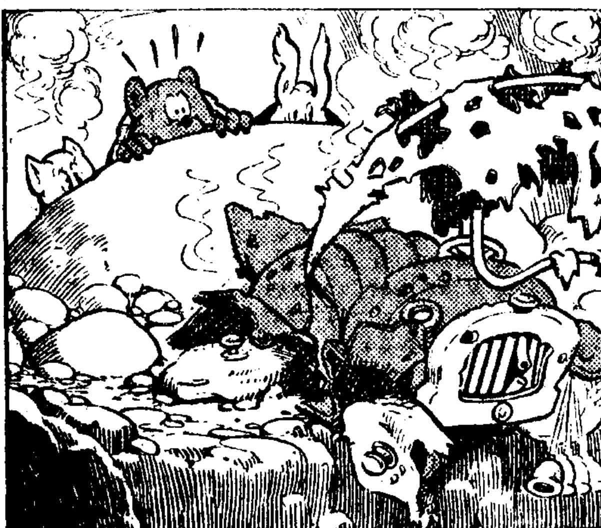
Huissen. — Premier Churchill wacht nog steeds tevergeefs op de terugkeer van zijn zwarte zwaan, want het exemplaar, dat in Huissen door de vindingrijke eerste burger met behulp van brood en spiritualiën aan de Zuidelijke Rijnoever werd gevangen, is niet van de Britse premier, doch afkomstig uit Deventer. Het dier was uit het stadspark van de koekstad van zijn ouders weggevlucht en na veel omzwervingen op Huissens grondgebied neergestreken. Onlangs rinkelde op het bureau van de rijkspolitie te Huissen de telefoon. Het was de directeur van de dienst landerijen en plantsoenen uit Deventer, die informeerde naar de verblijfplaats van de kostbare gemeentelijke vogel. De politie kon de ongelukkige directeur mededelen, dat het dier was overgebracht naar Burgers Dierenpark te Arnhem, waar het zich uitstekend thuis voelde. Des middags toog de gemeentelijke functionaris uit Deventer naar Arnhem, waar hem de zwaan werd overhandigd. De Deventer zwarte zwanenfamilie is thans weer vereend.

Zij, die met de plantsoenenzorg zijn belast, hebben er inmiddels voor gezorgd, dat het zwanenjong niet opnieuw het luchtruim kan kiezen.

Tom Poes en de Bommelkuur

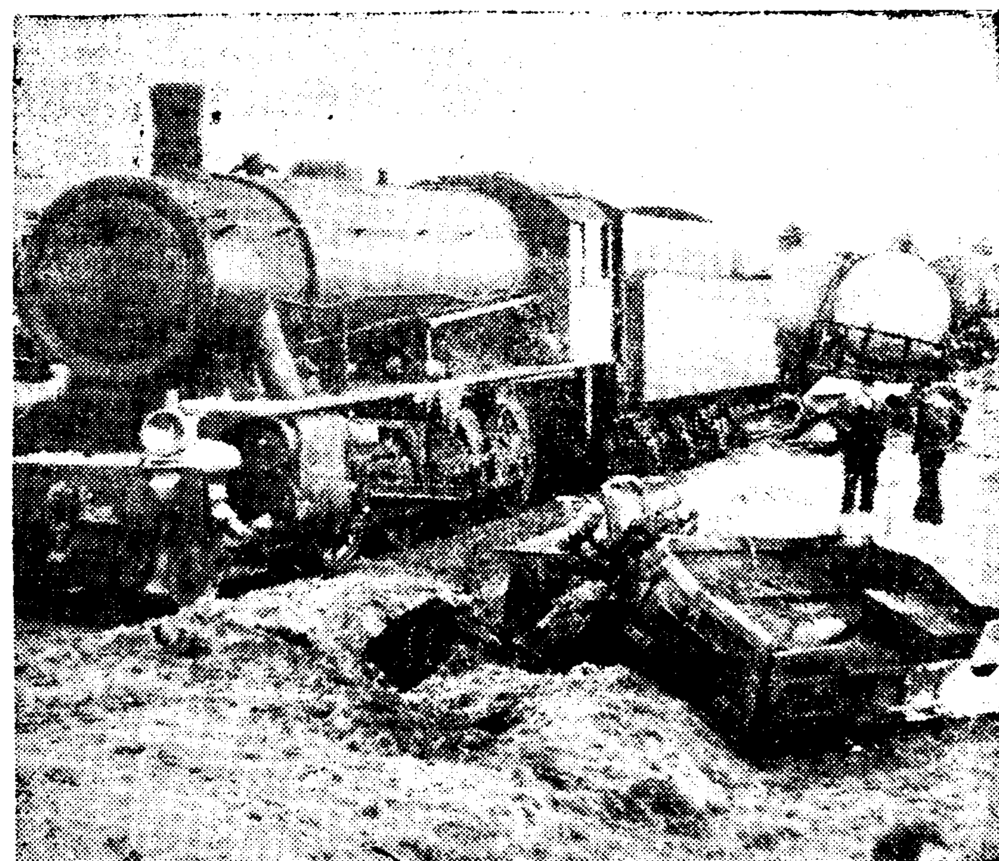

1963.

Toen een kogel op onmiskenbare wijze het kapje van de Oude Schicht doorboorde, bracht Tom Poes het voertuig met een ruk tot stilstand op het barre bergpad; en van dit oponthoud maakte de doortastende bediende Joost gebruik om zich met opvallende snelheid uit het achterzitje te bevrijden en achter een grote steen te verdwijnen. Voor een dergelijk rap optreden was Heer Bommel echter te zeer in de ban van zijn overspanning, en hij sprak dan ook met gebroken stem; „Da-da-dat is een kogelgat, Tom Poes! Zoiets is bijzonder slecht voor mijn overspannen gestel, jonge vriend! Zó kan ik niet kuren, als je begrijpt wat ik bedoel! Je rijdt nu wel ruw rond met een ziek vriend, maar zóiets mag beslist niet weer gebeuren. Zorg daar voor! Ik houd me nu nog flink, maar bij een herhaling zou ik instorten......."

Doch helaas! Nog voordat hij uitgesproken was, begon plotseling achter hen een groot aantal geweren te knetteren; en dit vuur werd op hartelijke wijze beantwoord vanaf de overzijde van de kloof, want slechts weinig tellen later hadden de talloze rondjagende kogels de Oude Schicht al tot een onherkenbaar wrak verminkt.

„En ik moest nog wel volsterkte rust hebben! jammerde Heer Ollie. „Niemand houd er rekening mee, hoe vreselijk slecht dit alles voor mijn is!"

In Rotterdam is een militaire vrachtauto tegen een olietrein gebotst. Vier wagens van de trein ontspoorden, terwijl er bij dit ongeluk drie militairen om het leven kwamen en drie werden gewond. De vrachtauto werd geheel vernield.

Nationale muzieken — DISCOPHILIE

Russisch, Spaans en Italiaans

Nationale muzieken zullen het onderwerp van deze kroniek zijn. Daar is dan het Vioolconcert van Tschaikowsky op DGG 18196 LPM. Het gaat gemeenlijk door voor een cosmopolitisch, internationaal getint werk, maar als men het hoort in deze voorbeeldige opname van de Rus David Oistrach begeleid door Franz Konwitschny en de Sächsische Staatskapelle Dresden, dan wordt het terstond opnieuw duidelijk dat het Vioolconcert een karakteristiek Russische muziek is, en instede van vervelend en larmoyant een hoogst geestrijke muziek, een der gelukkigst stukken in Tschaikowsky's oeuvre. Op deze plaat verschijnt Oistrach, van wie sedert korte tijd een geweldige roep uitgaat, inderdaad als een van de allerbeste violisten van onze dagen: een man, die u door zijn ongehoorde toonkwaliteiten en zijn ongelooflijke beheersing van het vak van de ene verrukking in de andere brengt, maar die daar ver bovenuit een heel groot muzikant is. Dit concert maakt hij volkomen nieuw. Hij doet hier dingen, die men van niemand hoort en die toch volkomen juist zijn. Het is werkelijk verbijsterend zo viool te horen spelen.

Er wacht de liefhebbers trouwens ook nog een moderne Russische verrassing. Op een kleine Columbia L.P. nl. C 1015 de nieuwe suite, die Strawinsky heeft gemaakt uit zijn „Petrouchka", alsmede zijn uit 1945 daterende „Scènes de Ballet", dat het Ned. Ballet op zijn repertoire heeft in een zetting van John Taras. Een en ander wordt uitgevoerd onder leiding van de meester zelf door het New York Philharmonic Symphonic Orchestra. De Scènes de Ballet brengen de bewonderaars van Strawinsky geen nieuws. Ze bevatten aardige gebruiksmuziek voor het theater. De „Petrouchka"-suite is een prachtig uittreksel uit het eeuwig fris blijvende meesterwerk, voor een veel lichter ensemble geschreven dan het origineel. De opname heeft vooral betekenis omdat Strawinsky zelf dirigeert en men aldus opnieuw kan vaststellen hoe hij zelf zijn muziek hoort in haar bezeten onaandoenlijkheid, die als een verzengend vuur werkt. Interessant is de vergelijking met de enige jaren geleden verschenen Philips-opname van de complete „Petrouchka" door hetzelfde orkest, maar onder leiding van Mitropoulose weergaloos mooi en virtuoos gegeven, maar met een pathetisch élan, dat Strawinsky zelf geheel vreemd is. En toch is de Strawinsky-opname aangrijpender.

Vervolgens zijn er twee Spaanse merkwaardigheden, beide op Philips. Op N 00593 L krijgt men uittreksels uit twee zarzuela's, de merkwaardige Spaanse vorm van zangspel en opéra-comique, ook wel eens „Grande opéra", die in Spanje volop leeft. De Coro lirico de Madrid en de Agrupación Sinfónica „La Zarzuela" maken hier tezamen met een hele reeks prachtig geschoolde zangers fragmenten uit „La Bruja" (De heks) en „La Caramba" (De haarwrong) van Torroba zelf. Beide zijn vol van Spaanse dansen en melodieën, zeer effectief en onderhoudend, maar de oudste van de twee „La bruja", is muzikaal wel het beste. Zij is geschreven door Ruperto Chapi in de tweede helft van de vorige eeuw en men kan begrijpen, dat Manuel de Falla veel van hem geleerd moet hebben. Er is onmiskenbaar invloed van de Franse opera in de muziek, maar die invloeden zijn toch vaak heel persoonlijk verwerkt en staan de uitbarstingen van echt Spaans muziekgevoel niet in de weg. Torroba's „Caramba" heeft meer gemakkelijk aansprekend effect, maar offert tevens nogal eens aan de operette-zoetigheid van Léhar. Alles bijeen genomen verschaft deze plaat een boeiend kijkje in een vrijwel onbekende muzikale wereld. Het is een over het algemeen zeer genoeglijke muziek, die men daar hoort uit temperamentvolle Spaanse kelen.

Op Philips N 00699 R gaf Eduardo Toldra met het Lamoureux-orkest vijf stukken uit Albeniz' „Iberia"-suite, georkestreerd door Fernandes Arbos. Het zijn de bekende stukken „Evocation", „Fête Dieu à Séville", „Triana", „El Puerto" en „El Albaicin", vol rhythme en verleidelijke melodie. De orkestratie is zeer fraai, maar zij had naar mijn gevoel iets droger en spitser kunnen zijn. Daar was een Ravel voor nodig geweest. In het genre van de goede lichte muziek is deze plaat een werkelijke aanwinst voor het repertoire.

Italiaans van karakter en smaak is Decca BXTL 1042 met onze bewonderde Virtuosi di Roma onder Renato Fasano, die hier werken spelen, waaraan de liefhebbers het hart kunnen ophalen. Daar is een zeer galante en hupse Sonata in C gr. t. voor viool, cello en contrabas van niemand minder dan Rossini. In het zuivere strijkers-genre bevat de plaat dan ook nog een prachtig gedragen en sterk sprekend Recitativo (het is het middendeel van een concert) voor vioolsolo (Guido Mozatto) en strijkorkest van Francesco Bonporti. Daar tussenin staan twee concerten: een heerlijk zangrijk hoboconcert (Renato Zanfini) van Alessandro Marcello en een iets minder belangrijk, want oppervlakkiger, maar toch joyeus en galant klavierconcert in G gr. t. van Giovanni Cambini, opwekkend gespeeld door Ornella Puliti Santoliquido. Een keur van melodieuze kamermuziekje, zoals men ziet.

Het loont dan nog zeer de moeite hierbij gewag te maken van twee clavecimbelconcerten van Bach in de „Editions de l'Oiseau Lyre" op London OL 50042, gespeeld door Isabelle Nef met het orkest van „L'Oiseau Lyre" onder Pierre Colombo. Het eerste is het originele concert in F kl. t.. Het tweede is een bewerking in D gr. t. (van Bach zelf) van het bekende vioolconcert in E gr. t. Het loont de moeite beide stukken met elkaar te vergelijken en Bachs meesterlijke bewerkingskunst te bestuderen. Het stuk verschijnt in menig opzicht als een nieuw werk. Isabelle Nef is een claveciniste van voorname toets. Jammer genoeg is Colombo's begeleiding van het concert in D wat grof en zwaar. Die van het eerste concert is veel meer in overeenstemming met de stijl en met de klank van het soloinstrument.

„08.15 de oorlog"

Nieuwe roman in Oostenrijk verboden

Volgens een bericht in de „Wiener Zeitung Bild-Telegraf" is de publicatie van de roman „08.15 de oorlog" door Hans Hellmut Kirst, in Oostenrijk verboden. De krant, die de vorige week met het afdrukken van de roman begonnen was, verklaarde, dat de redenen voor het verbod niet aan haar waren medegedeeld.

Deze roman verscheen zo juist in een Nederlandse vertaling van J. F. Kliphuis. Het in Oostenrijk verboden vervolg „08.15 de oorlog", verschijnt in Januari as. in Nederlandse vertaling.

Amsterdam. — Een Argentijnse politicus heeft bij een duel met de sabel een ingenieur gewond, met wie hij ruzie had gekregen over de karaktereigenschappen van een andere politicus, die reeds 21 jaar dood is. Duels worden nog herhaaldelijk bevochten in Argentinië, alhoewel zij bij de wet verboden zijn.

LONDENS COMMENTAAR

(Van onze Londense correspondent)

Daar is op deze goede aarde een vorm van schoonheid welke ons tot in lengte van dagen zal doen terugdenken aan wat ons een keer aan het eind van de twintiger jaren overkwam in Ostende en aan boord van een Belgische nachtboot die ons derwaarts voerde, van Albion over de baren. Wij hadden twee maanden in Engeland vertoefd. Wij hadden gezworven door het Merendistrict en aldaar onze eerste en, naar wij hopen, onze laatste inbraak gepleegd. Wij hadden er door de bossen gewandeld met een Schot met een bolhoed op, een bejaard man die ons herhaaldelijk uitnodigde om bij hem en zijn gezin te komen logeren in Liverpool. En wij hadden ons over laten halen, en nog heden is het herdenken zoet. Wij waren in Wales geweest en hadden er de winden horen en voelen waaien langs de rotsen en hadden prompt koorts gekregen en hadden vier dagen liggen sudderen in een Wallische lijdenssponde. En in Lyme Regis waren wij geweest waar wij een bibliothecaris uit het Londense Bethnal Green leerden kennen. Jack Luck heette hij, en hij was een reus van een man, en nu ligt zijn brede gebeente ergens op een onbekende plaats in de Afrikaanse woestijn onder het zand. En wij waren in Londen geweest.

De laatste rijksdaalder

Het gevolg van dit alles was dat plotseling de dag aanbrak waarop wij beseften dat, indien wij heel zuinig waren, wij nog juist Rotterdam konden bereiken. Want alle geld was op en in Rotterdam woonde een tante die wel zou zorgen dat wij niet naar Groningen behoefden te wandelen. Wij kozen de goedkoopste weg terug, via Ostende. En zo bevonden wij ons na veler dagen Engelse ommegang op de nachtboot en bezaten, behalve een derde klasse spoorwegkaartje van Ostende naar Rotterdam, niets meer dan een blinkende rijksdaalder. De nacht was lang, en in de salon bij de bar heerste de koelbloedige zelfverzekerde bedrijvigheid van reizigers die het op de meest overtuigende wijze duidelijk maakten dat zij belangrijk meer op zak hadden dan een eenzame rijksdaalder. Daar stonden ze en laafden zich en kochten elkander naar goede Engelse zede, al maar rondjes. En nu en dan kochten zij een drankje voor de barman zelf omdat hij zo hard moest lachen om hun mopjes. En daar zaten wij met onze rijksdaalder in een fauteuil en deden onze ogen dicht en dachten aan grote kudden schapen en telden deze kudden, schaap voor schaap, in de hoop al schapentellende in slaap te vallen. Maar de slaap hield zich verre van ons. Want al de schapen die wij achter gesloten oogleden zaten te tellen waren lijdende.

Al die schapen, die honderden schapen, leden hevig aan dorst. En hoe meer schapen wij telden, hoe inniger wij begonnen mee te leven met hun lijden. Op het laatst werd hun lijden en het onze ondraaglijk. Nog een ogenblik dachten wij wanhopig bij onszelf: „Wat, als tante eens op reis zou zijn?" Want het was een veelreizende tante aan wie wij de rol hadden toegedacht onze terugtocht naar Groningen te financieren. Maar de schapen wonnen, en wij kwamen overeind en schreden op de bar af en vroegen de barman om een Engelse dronk die toen dertig centen kostte en vandaag meer dan een gulden. Achter ons voorhoofd hielden de schapen van hijgen op, toen de drank neerklokte in het blinkende glas, en wij legden kloek onze laatste rijksdaalder ter wisseling op de bar. De barman, die het glas nog in de hand had, wierp één koude barmansblik op wat ons nog aan kapitaal restte op deze wereld en zei vinnig: „Alleen Belgisch of Engels geld!" Hij keek alsof wij hem een adder in het boordje hadden gedaan. Wij hadden natuurlijk geen Engels geld. Hoe kon je na acht weken in Engeland nog Engels geld over hebben? En wat Belgisch geld betrof, het aanschaffen van een zo potsierlijk betaalmiddel in ruil voor een blinkende rijksdaalder met de beeltenaar van koningin Wilhelmina was nooit bij ons opgekomen.

En rondom ons viel het stil. De rijkaards, die zich alsmaar hadden staan laven en die elkander met grote hartelijkheid alsmaar mopjes hadden staan vertellen, zwegen en keken naar ons met diezelfde afschuw welke men op picnicgezichten kan zien als de wespen de aanval openen. En ons werd het koud rond de ledematen. Wij voelden ons als een oester in de verkeerde maand, als een tuitje eigen teelt in de Hallen van Hajenius, als een natte tabakspruim in de mond van een prelaat. En toen zei een stem achter ons met de binnensmondse discretie van de beschaafde Engelsman: „Would you mind having that drink on me?"

En rondom viel het stil.

Schoonheid bij de soep

Wij draaiden ons verbaasd om en keken in twee fletsblauwe ogen die het eigendom bleken te zijn van een man van ongeveer 35 jaren, waarvan zowel de kleine martiale snor als de kaarsrechte houding en lichtelijk gebiedende gelaatsuitdrukking onmiddellijk verrieden dat wij te doen hadden met een officier of ex-officier van het Britse leger. Over de ietwat pijnlijke aanleiding tot deze kennismaking weiden wij liever niet verder uit. Maar de nacht werd eensklaps vriendelijk over het Kanaal, de schapen laafden zich, en de barman keek ons niet langer aan alsof wij een nat peukje waren op de bodem van een bierglas. De man was inderdaad ex-officier van de Britse Artillerie en nu garage-eigenaar aan de rand van Londen. Hij heette Bill Wood, en met hem zijn wij vele jaren hartelijk bevriend geweest totdat ook hij in de oorlog onder de doden ging. En aan Bill Wood hadden wij het te danken dat wij niet aanstonds van Ostende doorreisden naar Rotterdam om er een aanslag te doen op de beurs van tante. Wij bleven die dag in Ostende. Als zijn gast. Want hij had er zaken te doen en hij smeekte ons bijna of wij alsjeblieft wilden blijven om tolkdiensten te verrichten.

Wij hebben het die dag goed gehad, al beseften wij toen nog niet dat wij Bill gedurende een periode van meer dan tien jaren vele malen zouden bezoeken, dat wij nog eens samen bier zouden drinken in een schipperscafeetje in Amsterdam en zelfs in een even onwaarschijnlijk café in Alkmaar, en dat wij gezamenlijk vreemde avonturen zouden beleven in Engeland. En het was met deze ontmoeting en met de dorstige tocht over het Kanaal en het onverwachte verblijf in Ostende dat wij een bepaalde vorm van schoonheid voor immer associëren. Wij dineerden namelijk die avond in een restaurant gelegen aan de boulevard van Ostende. Het was een heel net restaurant. Wij zelf zaten met de rug naar de zaal tegenover onze vriend. De soep was juist opgediend, en het was een goede soep, de enige soep die bij ons weten is vernoemd naar een Russische generaal.

En wij tastten toe. Maar niet Bill Wood. Onze tijdelijke werkgever zat roerloos tegenover ons en zijn ogen staarden de zaal in alsof hij visioenen zag. En toen gleed er eensklaps een langgerekte zucht over zijn lippen en hij zei — en hij zei het als sprak hij een schone versregel — vroom en ingetogen en met ontzag: „Ik heb nooit geweten dat Belgische vrouwen zo mooi zijn." Wij keken om en daar zagen wij aan een grote tafel een uitgebreid gezelschap dames en heren. En **alle heren waren op leeftijd en hadden kale hoofden. En** alle dames waren jong en al deze dames, zonder uitzondering, waren ondraaglijk mooi. Wij begrepen aanstonds waarom Bill Wood zelfs een zo nobele soep als de Russische generaalspotage kon vergeten bij het aanschouwen van zoveel levende schoonheid, gestoken in zo fraaie avondjurken. Maar wij waren in staat hem te vertellen dat er die dag in Ostende de eindworsteling had plaats gevonden van veler landen schoonheidskoninginnen om de wereldtitel, en dat het bosje beauté's aan de grote tafel niet anders kon zijn dan de schoonheidskoninginnen die zojuist de laatste ronde hadden uitgevochten. Het bleek spoedig dat wij gelijk hadden, want onder de fraaie wezens waren er enigen die met roodbetraande ogen zaten te kniezen achter de oesters. Die waren ongetwijfeld niet mooi genoeg gebleken.

Antigone Enzovoort

Dank zij die verrassing die ons werd geboden in een Ostends restaurant bij de generaalssoep, dachten wij dezer dagen terug aan onze goede vriend Bill. Want dit keer vond de eindkamp voor de titel Miss World plaats in de Britse hoofdstad. Wij hebben zelf natuurlijk de slotronde niet meegemaakt, maar onze dierbare Britse pers vertelde ons de volgende dag alles in geuren en kleuren. Het voornaamste nieuws was, volgens een vette kop op een voorpagina, dat er dit jaar geen scènes geweest waren, zulks in tegenstelling met andere jaren waarin het de jury altijd enige moeite pleegt te kosten te beletten dat er hier en daar een paar fraaie ogen worden uitgekrabd. Er waren geen scènes geweest. Juffrouw Costanda, die de hoogst on-Egyptische voornaam Antigone had, won de titel van Juffrouw-Wereld voor Egypte. Wij lazen dat zij na de bekroning voor de camera's was getreden en dat een verslaggever haar had gevraagd of zij voor de microfoon iets in het Engels wilde zeggen. En wat had zij gezegd, Antigone die uit Egypte kwam? Wat had zij in het Engels „na enig nadenken" gezegd? Zij had gezegd: „Etcetera, etcetera, etcetera". Dat had Antigone in het Engels gezegd. En volgens een ander dagblad had zij bij het bekendmaken van haar Wereldjuffrouwschap luidkeels uitgeroepen (of dit in het Grieks, Engels of Egyptisch geacht werd te geschieden, vonden wij nergens vermeld): „Viva-viva, Marina Papelmia!", een fraaie kreet die bedoeld was als een wraaklustige strijdleuze. Want het voorafgaande jaar was aan de toenmalige juffrouw Egypte, die Marina Papelmia heette, volgens velen ten onrechte het Wereldjofferdom onthouden, en meergenoemde Marina Papelmia had niet onder stoelen of banken gestoken wat zij dacht over andere schoonheidskoninginnen die het van haar durfden te winnen. Derhalve riep nu Antigone van Egypte en de Wereld: „Viva-viva, Marina Papelmia." Om vervolgens op dringend verzoek in het Engels „Etcetera, etcetera, etcetera," te zeggen voor de microfoon. Maar er waren geen scènes geweest.

Of ze iets in het Engels wilde zeggen.

Volgens de Daily Herald had Juffrouw Frankrijk gehuild, maar geheel onbaatzuchtig en niet uit verdriet om eigen ontoereikende schoonheid. Want snikkend had zij gezegd dat Juffrouw België, die Nellie heette, had moeten winnen. „Want Nellie", had zij snikkend gezegd, „Nellie is zo mooi **en zo slank en bovendien spreekt zij Frans".** En dat moet allemaal wel waar geweest zijn want in de Daily Express lazen wij: „Juffrouw Frankrijk zat met haar armen rond Juffrouw Turkije te huilen over Juffrouw België die had moeten winnen." Maar scènes waren er niet. Juffrouw Finland die de heerlijk on-Finse achternaam De Bruyn droeg, als ontbrak haar nog slechts een zeeltje om een keukentje te kunnen beginnen, had uitgeroepen, toen de jury zo weinig waardering voor haar lichamelijke luister had getoond: „Ik wil naar huis, naar Helsinki," althans volgens de Daily Mirror. Juffrouw Zweden had na de bekendmaking van de beslissing verklaard dat Juffrouw Antigone Wereld niet had behoren te winnen, want zij had een onfraai gezicht en ze was bovendien aan de vette kant. En Juffrouw Duitsland beschuldigde Antigone ervan dat „ze wiebelde, net als Marilyn Monroe." Maar scènes waren er niet geweest, evenmin als in Ostende toen wij er waren met Bill Wood. En aan Bill en aan Ostende en aan dorst op zee hebben wij teruggedacht, vooral toen wij in de Daily Express lazen dat de schoonheidskoninginnen na afloop van de eindronde „schreiend of verheugd" naar een schoonheidskoninginnensouper waren gegaan, waar wellicht ook een enkele schone traan gepareld heeft boven de oesters.

De „Brederode" kan worden gelicht

Kopenhagen. — Het directoraat-generaal van Deense vuurtorens heeft de Nederlandse autoriteiten toestemming verleend het vlaggeschip van admiraal Witte de With, „De Brederode" en een ander oorlogsschip te lichten van de bodem van Oeresund.

De „Brederode" ligt daar reeds sinds 1658 toen het getroffen werd door Zweedse oorlogsbodems, die trachtten een Nederlandse armada tegen te houden, die op weg was naar het belegerde Kopenhagen.

Toren van Babel in NAVO-verband

Berlijn. — Het Oostberlijnse dagblad „Berliner Zeitung" debiteert het volgend grapje, dat in West-Duitsland opgeld zou doen:

„De N.A.V.O. vaardigde een dagorder uit, waarin ten aanzien van de in N.A.V.O.-verband te gebruiken talen bepaald wordt: staf-officieren bedienen zich van Engels, in de officiersverblijven van Frans, aan het front van Duits en in krijgsgevangenschap van Russisch".

Moskou. — Rusland heeft de Westelijke geallieerden voorgesteld een van de belangrijkste oorlogsmisdadigers van het Nazi-regime, baron Konstantin von Neurath, voormalig minister van Buitenlandse Zaken van het Derde Rijk en de „beschermer van Bohemië", uit de gevangenis te Spandau vrij te laten, nadat hij 15 jaar van zijn straf heeft uitgezeten.

Benelux-landen en de ABC-wapens

Brussel. — In welingelichte kringen te Brussel is verklaard, dat men het plan tot het opstellen van een plechtige verklaring, waarin de drie Beneluxlanden zich zouden verplichten, af te zien van de vervaardiging van ABC-wapens (atomische, bacteriologische en chemische wapenen), heeft laten varen.

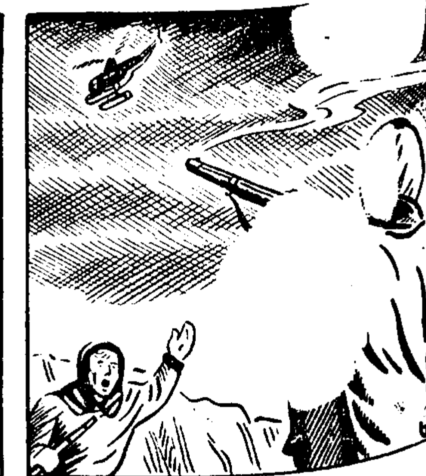
De Belgische minister van buitenlandse zaken, Spaak, had tijdens de conferentie van Londen van dit plan gewaagd. Later, vooral bij de conferentie van Parijs, is aan België en Nederland gebleken, dat een dergelijke verklaring van de Benelux-landen politiek gesproken niet nodig was.

In principe zouden de Benelux-landen dus het recht hebben, genoemde wapenen te vervaardigen.

Avonturen van PILOOT STORM

671. Het duurde nogal even, voordat de motor warmgedraaid was en Lubin zat zich kennelijk te verbijten. Hij moest op alles tegelijk letten, het instrumentenbord, een eventuele tweede wanhoopspoging van zijn gevangens hoopspoging van zijn gevangene

Eindelijk pakte de motor en snorrend verhief het Kleine toestel zich boven de grond. Alles verliep volgens plan en Lubin lachte reeds in zijn vuistje, toen vanachter de grote hangar een gewapende wacht aangehold kwam. De man schreewde en gesticuleerde wild, greep zijn geweer en richtte.....

In de hangar ging de wachter, die door de vluchteling zo onverhoeds neergeslagen was, versuft overeind zitten. Wat was er ook weer gebeurd......?

Die ongeschoren kerel...... het meisje...... Op dit moment drong het geluid van geweerschoten tot hem door. Wankelend kwam hij overeind en liep naar buiten. In een ogenblik had hij de situatie overzien en terwijl hij struikelend naar zijn collega toeholde, schreewde hij: „Stop Larry! Don't shoot! Niet schieten! Sandra zit in die kist!" Verbouwereerd liet Larry zijn geweer zakken.

„Maar dat is de helicopter van de commandant.

En Sullivan is er niet! Ik ga dit direct rapporteren!!'

Indonesië in de lens

De Indonesische regering heeft cijfers gepubliceerd waaruit moet blijken, dat de veiligheid in Indonesië aanmerkelijk verbeterd is. Zo werden in het eerste half jaar van 1953 in Indonesië 2008 mensen vermoord volgens deze cijfers en in het eerste half jaar van 1954 „slechts" 1612. Het aantal ontvoeringen verminderde over dezelfde perioden van 604 tot 491, het aantal brandstichtingen van 1951 tot 1183, het aantal roofovervallen van 8199 tot 6271 en het aantal aanvallen van gewapende benden van 884 tot 775. Inderdaad blijkt uit deze cijfers dus enige verbetering, maar de totalen die overblijven zijn nog altijd diep tragisch.

Sinds 1 October is voor Nederlandse werknemers in Indonesië een nieuwe regeling voor het overmaken van geld naar Nederland van kracht. Volgens deze regeling mag 20% van het salaris naar Nederland overgemaakt worden. Uit deze overmaking moeten alle onkosten (studerende kinderen, onderstandbehoevende familieleden, verlofsalarissen, spaargelden, enz.) met uitzondering van die voor pensioenfondsen, bestreden worden. Alle andere lopende delegaties zijn per 1 October vervallen, met uitzondering van nog lopende verlofsalarissen. Niet iedereen krijgt echter deze 20%. **De beslissing hierin wordt genomen door** het Indonesische deviezeninstituut, terzijde gestaan door een commissie van advies. Ook heeft nog lang niet iedereen de desbetreffende beschikking binnen. Degenen, die nog geen beslissing ontvangen hebben, kunnen transfer volgens de oude regelingen opnieuw aanvragen. Over de toekenning van de 20% valt nog weinig te zeggen. In hoofdzaak betreffen de toezeggingen die reeds gedaan zijn het personeel van cultuurmaatschappijen. Een grote cultuurmaatschappij kreeg 80 afwijzingen.

Tegenwoordig geldt in Indonesië ook, dat wie naar Nederland gaat toestemming van het deviezeninstituut behoeft om zijn reisgeld in rupiahs te mogen voldoen. Deze toestemming wordt altijd gegeven aan Nederlanders, die Indonesië voorgoed verlaten. Verlofgangers krijgen de toestemming alleen als zij onder dezelfde termen vallen als die voor de toestemming tot de sociale transfer van 20% worden aangelegd. Welke termen dit zijn is echter officieel nimmer bekendgemaakt. Naar verluidt zouden middenstanders en journalisten behoren tot degenen, die de toestemming tot transfer niet zullen krijgen.

Dr. Albert Schweitzer in Oslo:

VREDE EN CULTUUR heeft de wereld het meest nodig

Dr. Albert Schweitzer is op het ogenblik in Oslo. Hij heeft daar een persconferentie gegeven, waarvoor zeer veel belangstelling bestond, en die drie kwartier duurde.

Dr. Schweitzer, die 79 jaar is, bleef gedurende die tijd staan. Niemand durfde in zijn aanwezigheid te roken.

Schweitzer zeide te geloven, dat het lot van elk individu van te voren bepaald is. Hij zelf, zei hij, was geroepen geweest voor theologie, muziek, geneeskunde en philosophie, maar wellicht had hij zijn medische studie nooit voltooid, wanneer hij niet 40 jaar geleden een artikel in een Frans Luthers tijdschrift had gelezen over de verschrikkelijke toestanden, die er toentertijd in Afrika heersten. Hij schreef toen naar de hoofdredacteur van het blad en bood zijn diensten aan. Toen men zijn aanbod geaccepteerd had, voltooide hij zijn studie en vertrok naar Afrika. Hij zou dat weer doen als hij opnieuw moest kiezen.

Toen een van de aanwezige journalisten hem een vraag stelde over de politieke ontwikkeling in Europa, zeide dr. Schweitzer: „Vraag een oude dokter niet speciaal over Europa, maar laten we liever de gehele wereld bekijken".

„Na de tweede wereldoorlog heeft zich iets nieuws in de wereld voorgedaan, namelijk de emancipatie van de volkeren, die vroeger gekoloniseerd werden. Deze emancipatie is pas sinds kort begonnen en niemand kan zeggen waar zij zal ophouden. Eén ding is echter zeker, de Europeanen kunnen die volkeren nog steeds veel schenken, namelijk cultuur. Wij — doktoren, ambtenaren, zendelingen en missionarissen — die in Afrika leven, voelen, dat dit zo is. Het is belangrijk om de inheemse bevolking te leren werken. Die mensen mogen niet als half geciviliseerde nomaden leven"

Dr. Schweitzer waarschuwde tegen de berichtgeving uit koloniale gebieden, waarin gezegd werd, dat het enige wat de blanken daar nog deden, het onderdrukken en uitbuiten van de inheemse bevolking is.

„Ik heb veertig jaar lang de omstandigheden in een koloniaal gebied bestudeerd en ik heb niet de indruk gekregen, dat dergelijke berichten juist zijn. Wij proberen te werken als hoeders en opvoeders van de mensen en wij trachten hun cultuur bij te brengen. En vrede en cultuur is wat de huidige wereld het meest van node heeft", aldus Albert Schweitzer.

Dr. Schweitzer zal binnenkort het derde deel van zijn cultuur-historisch boek voltooien, welk werk met dit deel wordt afgesloten.

„Wanneer ik in Afrika ben, dan is mijn leven vrijwel geheel aan Afrika gewijd en dan resten mij slechts de avonden voor het practisch werk, dat ik doe". In Lambarene duurt de werkdag voor hem van 's ochtends zes tot 's avonds zes. De dan snel invallende tropische duisternis maakt een einde aan de harde arbeid op het land en in het ziekenhuis. Om zes uur gaat men eten en worden de petroleumlampen aangestoken. Pas daarna gaat hij het werkplan voor de komende dag opstellen, om vervolgens te gaan schrijven. Omstreeks middernacht gaat hij slapen om dan voor zessen weer op te staan. Vaak slaapt dr. Schweitzer, die in Januari van het volgende jaar 80 wordt, niet meer dan vijf uur.

Binnenkort gaat Albert Schweitzer naar de Elzas. Begin December zal hij weer terug zijn in Lambarene.

Revolutionnair watervliegtuig bij demonstratie verongelukt

San Diego. — Een nieuw Amerikaans marinevliegtuig, de Sea Dart, is tijdens de eerste publieke demonstratie kort na de start boven de baai van San Diego in Californië in brand geraakt en in de lucht uit elkaar gesprongen. De vlieger werd nog levend uit het water gehaald, maar overleed enkele minuten later.

De Sea Dart is een revolutionnair watervliegtuig. Het was uitgerust met twee straalmotoren, een delta-vleugel en waterski's en het was het snelste van zijn soort. In de afgelopen zomer had het voor het eerst in duikvlucht de geluidsbarrière doorbroken. Het prototype van deze eenspersoons machine maakte zijn eerste vlucht op 9 April 1953. Het thans verongelukte toestel is vermoedelijk het tweede prototype. Twaalf productietoestellen zijn in aanbouw om door de Amerikaanse marine te worden beproefd.

De vlieger van de Sea Dart was opgestegen om de grote snelheid en wendbaarheid van het vliegtuig te demonstreren. Op een hoogte van 100 meter sprong de machine uit elkaar en de hitte van de brand die daarbij ontstond was zo groot dat het publiek op het strand haar kon voelen en bescherming moest zoeken om zowel de hitte als de wrakstukken te ontlopen.

Bent U al geabonneerd op de Amigoe?

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

25)

Ook voor wat Hij haar in haar kinderen geschonken had. Isabel was thans een gelukkige moeder en Gerard een goede zoon met brillante eigenschappen. Ronald was hun helaas ontvallen. Hij was de benjamin en ontegenzeglijk de knapste van de drie geweest. Op eenentwintigjarige leeftijd moesten zij hem missen — hij viel als een held in de grote oorlog....

Zuster Theresia keek op haar horloge. Het liep reeds naar twaalven. De theesalon was thans dicht bezet met sjiek geklede dames en een paar eenzame heren. Het viel haar op, dat er in Augustus nog zoveel mensen in Londen vertoefden; ongetwijfeld gingen zij eerst later met vacantie, waarschijnlijk naar de Schotse meren. De Schotse meren — zij reisde morgen een andere kant uit, naar Roemenië, het land waar haar leven ten einde zou lopen.

Thans moest zij heengaan. Deze middag zou zij afscheid nemen van haar kinderen en kleinkinderen. De goede zusters zouden haar morgen naar het station brengen — voor de laatste maal.

Zij stond op en liep de zaal door naar de kassa. Vele bezoeksters keken de statige, gedistingeerde non met haar smetteloos witte kap na. Toen zij zich van de kassa verwijderde, hoorde zij eensklaps haar naam noemen.

„Excuseer mij," sprak haar een oude heer aan. „Vergis ik mij niet — lady Ursula Greyne?"

„Jawel, dat ben ik," antwoordde zuster Theresia, terwijl zij de onbekende aanstaarde.

Het was een heer van ongeveer zeventig jaar, met zilvergrijs haar, een scherpe neus en streng gelijnde gelaatstrekken. Hij had een autoritair voorkomen. Vergeefs vroeg zij zich af, wie het kon zijn.

„Ik zie, dat u mij niet herkent na zoveel jaren, doch ik herkende u terstond," ging de onbekende voort. „Ik ben lord Ebben."

„Lord Ebben?" herhaalde zij met een verontschuldigend lachje. Slechts heel vaag herinnerde zij zich die naam, doch de drager bleef haar vreemd.

„Lady Ursula, toen u mij kende, heette ik anders. U hebt mij gekend als Stephen Tallard, en dat is lange tijd geleden," hernam hij met een glimlach.

Zij stond een ogenblik verstomd van verwondering. „Ik verzoek u mij wel te willen verontschuldigen," bracht zij eindelijk uit. „Ik herkende u werkelijk niet. En uw naam hielp me niet op weg — het is al zo lang geleden, dat ik mij uit het societyleven terugtrok." Zij had zich weer geheel hersteld bij deze woorden.

„Ik begrijp het volkomen, mylady. Maar het is mij een groot genoegen u nog eens weer te zien. En — mag ik het zeggen? — nog steeds zo mooi."

Zij glimlachte om zijn compliment. „Ik hoop, dat u mij allang vergeven hebt...."

„Maar natuurlijk" viel hij haar in de rede.

„Het was misschien wreed van mij," ging zij peinzend voort. „Ik dank u, dat u mij daarvoor geen kwaad hart toedraagt. En ik hoop, dat u gelukkig bent geweest in het leven."

„Heel gelukkig, dank u. Mijn echtgenote was een zeer lieve vrouw en mijn jongen — mijn jongen...."

Zijn stem stokte en eensklaps herinnerde zij zich, dat zij over de zoon van Stephen Tallard had horen spreken. „Uw jongen — ja, één maand na mijn Ronnie," sprak zij rustig. „Wij hebben heerlijke herinneringen aan hen, Stephen."

Zijn naam ontglipte haar. Hij scheen diepbewogen en kon geen woord uitbrengen. Het bleef een ogenblik stil. Toen reikte zij hem haar hand.

„Vaarwel," sprak ze.

Hij hield haar hand even vast en vestigde zijn diepgrijze ogen op haar mooi oud gelaat.

„Vaarwel," antwoordde hij. „Je hebt toen heel goed gehandeld, Ursula. Ik had je niet gelukkig kunnen maken. Ik ben altijd een moeilijk mens geweest, om er mee door het leven te gaan. God zegene je, Ursula."

„En jou, Stephen," sprak zij hartelijk en bewogen.

Toen zij buiten kwam stond zij even stil, toch nog een beetje verward door deze onverwachte ontmoeting. En nog wel bij Gunter, de laatste plaats, waar zij zich zoiets zou hebben gedroomd. Het was een onverwachte samenloop van omstandigheden, waarop geen romanschrijver ooit zou hebben durven bouwen.

De jaren hadden Stephen Tallard milder gestemd. Na haar vijftig jaren te hebben genegeerd was hij plotseling op haar toegestapt om haar te zeggen, dat hij haar geen kwaad hart toedroeg. Zij was er zeer verheugd om, zowel voor hem als voor zichzelf. Zij wenste niemand op de wereld kwaad toe. En zij was overgelukkig in het bewustzijn, dat er thans ook niemand meer was, die haar minder vriendelijk gezind was.

II

Het was een heerlijke dag, die laatste in Engeland. In de goudenregenstruik van de ommuurde kloosterhof zong een lijster haar hoogste lied uit, terwijl de luidruchtige Londense mussen om het hardst tjilpten. Het was nog een paar minuten voor zeven en zuster Theresia plaatste zich voor het venster. Het hart van Londen begon reeds sneller en luider te kloppen in de pas ontwaakte dag.

Er klonk een bel binnen de oude muren en met geruisloze tred verliet zij haar cel, om met de andere zusters naar de kathedraal over te steken voor het bijwonen van de mis.

Na een sober middagmaal ging zij nog een poosje rusten. Haar weinige reisbenodigdheden waren reeds ingepakt en zij had van allen afscheid genomen. Innig had het haar gisteren verheugd, dat zij nog eens met al haar kinderen en kleinkinderen samen was. Zij had hen blijmoedig vaarwel gekust en Gerard en zijn vrouw hadden haar teruggebracht naar het Sint Vincentiusklooster.

Een tikje op de deur deed zuster Theresia ontwaken uit de lichte sluimering, waarin zij verzonken was. Een zuster verscheen.

„Het is vier uur, er zal dadelijk een taxi voorkomen, eerwaarde moeder. Kan ik misschien nog iets voor u naar beneden brengen?"

„Neen, dank u," antwoordde zij vriendelijk, terwijl zij een blik door de cel wierp. „Ik ben van deze kleine kamer gaan houden, zuster. U bent ook allen zo goed voor mij geweest."

Enige ogenblikken later gingen zij samen naar beneden. In de hal werd zij opgewacht door de moeder-overste. Zij en de andere zuster zouden haar vergezellen naar het station. De chauffeur droeg haar koffer naar buiten en daarop stapten zij in.

Onderweg werd niet gesproken. Zuster Theresia staarde naar buiten. Dit was het laatste, wat zij van Londen zou zien — het kwam haar ten minste onwaarschijnlijk voor, dat zij hier ooit zou terugkeren.

Die gedachte bedroefde haar niet. Integendeel, het verheugde haar dat zij zo rustig van alle bekende dingen afscheid kon nemen. Zij hield van het leven te Predeal, zij ging terug naar een geliefde werkkring en vertrouwde gezichten.

In de trein kreeg zij een gereserveerde plaats. „Ik hoop dat u een gemakkelijke overtocht zult hebben," zei de moeder-overste, toen alles in de wagon geregeld was. „Gaat uw trein in één stuk door van Boulogne naar Boekarest?"

„Neen, ik zal in Wenen moeten overstappen, zuster."

„'t Is een verre reis, vind ik," sprak zuster Francis. „Ik zou me zenuwachtig maken. Maar ik ben dan ook nog nooit buiten Engeland geweest, ziet u."

Zuster Francis was zesenvijftig jaar en zij wist dat zij Engeland nimmer zou verlaten. Zij had medelijden met zuster Theresia, die zo ver weg ging en naar zo'n vreemd land. Vroeger had zij eens gedroomd van een pelgrimstocht naar Rome, doch deze hoop was ijdel gebleken.

„En nu zou ik gaarne willen instappen," zei zuster Theresia. „Het zal wel ongeveer tijd zijn. Ik wens u alle goeds en dat God u moge zegenen."

Zij kuste hen tot afscheid en ging de wagon binnen. Door het coupévenster zag zij, dat de twee zusters bleven wachten. Zij kwamen bij het venster staan en keken haar glimlachend aan.

De conducteurs wierpen de deuren dicht. Er klonken schallende uitroepen op het perron en langzaam zette de trein zich in beweging. De zusters wuifden met haar zakdoeken, terwijl zuster Theresia glimlachend terugwuifde met haar hand. Nu waren zij aan haar oog onttrokken. Het station, de rails, hoge muren, seinhuisjes en gebouwen, alles grauw berookt, gleden haar voorbij in de zonnige Augustusmiddag.

„Thee, mylady?" klonk de stem van de bediende van de restauratiewagen in haar compartiment.

„Thee, met toast en boter, alstublieft," antwoordde zuster Theresia — en de boottrein van half vijf van het Victoria-station trok steeds harder aan en snelde voort naar de Engelse kust.

HOOFDSTUK IX

MR PERCY BOWLING
DERBY

Helemaal aan het einde van het perron van het Victoria-station stond een brievenbus. Percy Bowling staarde met zijn kortzichtige, bebrilde ogen naar de cijferreeksen die erop vermeld stonden en zag, dat de volgende lichting om vijf uur zou geschieden. Zijn brief zou dus pas de volgende dag in Derby besteld worden. Dat kwam goed uit. Nu had hij voldoende tijd om Engeland rustig te verlaten. Als die brief op zijn bestemming kwam was hij al lang en breed over het Kanaal en niemand kon hem meer achterhalen.

Een ogenblik hield hij de brief nog in zijn hand. Als hij eenmaal in de bus zat was de teerling geworpen. Hij stond op het punt een daad te verrichten, die allen die hem kenden een schok van ontsteltenis zou geven en waartoe niemand hem in staat zou hebben geacht.

Met het posten van deze brief maakte hij een daad onherroepelijk, die een absolute breuk betekende met een achtenswaardig verleden. Hij, Percy Bowling, ontvluchtte Engeland met een bedrag van vijfhonderd pond in zijn portefeuille. Zijn kameraden van de werkplaats, waar hij gedurende de laatste vijftien jaren als voorman had gewerkt, zouden morgen stomverbaasd zijn, als zij het hoorden.

„Nou, daar ga je dan!" zei Percy Bowling tegen zichzelf, terwijl hij de brief in de bus liet vallen. Hij hoorde een doffe plof, staarde een ogenblik naar de gapende gleuf en wendde zich af.

Het was een prachtig denkbeeld geweest een vrije dag te vragen voor een begrafenis. Het gaf hem gelegenheid de benen te nemen, zonder dat iemand hem zou missen.

Terwijl hij zich naar de trein begaf, trachtte hij zich de ontsteltenis thuis voor te stellen, als men zijn bed onbeslapen zou vinden en zijn brief gelezen zou hebben. Het zou hem wat waard geweest, als hij dan hun gezichten eens zou hebben kunnen zien. Het eigenaardige was, dat hij zich op dit ogenblik in geen enkel opzicht als een schuldige voelde. Mensen, die hem zagen in zijn nieuwe sportcostuum en zijn reispet, zouden misschien denken dat hij een erfenisje had gehad, doch zeker zouden zij niet op de gedachte komen, dat hij op de vlucht was voor zijn eigen familie en vrienden.

(Wordt vervolgd)

Centrale „Aruba"

Oranjestad. — Aan het examen voor Kantoorstenograaf Ned. Taal (snelheid 130 lettergrepen per minuut), dat door de Centrale „Aruba", onderafdeling van de St. Genesius Bond, op Vrijdag 5 November, gehouden werd, namen 6 candidaten, die allen slaagden, deel t.w.: Mevr. Aura Martinez-Amaya en de dames: Margriet Amaya, Elvira Frans, Yvonne Kemmink, Rosaura Maduro en Rosa Zijlstra.

Voor kantoorstenograaf Spaanse Taal was er 1 candidaat, die werd afgewezen

RCA won van La Salle

Oranjestad. — In een meer dan slecht bezet Wilhelmina Stadion speel de RCA tegen La Salle, waarvan de opbrengst ten goede zou komen aan het fonds Aruba Helpt Aruba. RCA won met 4—2.

CURACAO

Vreemd geval

Willemstad. — Bij de Kinder- en Zedenpolitie deed de Heer R.A.S. aangifte van diefstal van ƒ 125.—. In verband hiermee werd zijn 16-jarige dienstbode aangehouden. Deze bekende dat ze slechts drie briefjes van 25 had gestolen.

Prettig ontwaken

Willemstad. — Gisteravond werd Mevr. L.M., wonende in de Penstraat uit haar slaap gewekt doordat iemand haar betastte. Toen zij opstond zag zij iemand op de goot van haar dak staan. Haar eigen man probeerde de indringer te pakken te krijgen, hetgeen niet mocht baten.

Sluit Uw auto af

De heer C.H.B. had zijn wagen op Pietermaai geparkeerd doch niet afgesloten. Toen hij terugkwam bemerkte hij dat zijn gouden polshorloge dat in het dashbord lag, verdwenen was.

Doodslag

Willemstad. — In de nacht van Zaterdag op Zondag trof de Mobiele Brigade een man op de weg aan, die reeds dood bleek te zijn. Deze man vertoonde steekwonden onder het oog en was waarschijnlijk doodgebloed. Een getuige deelde de recherche later mede dat een zekere S.C. bij het slachtoffer B. had ingewoond, maar daarna ruzie met hem had gehad. De avond tevoren echter was deze weer bij het slachtoffer teruggekeerd, blijkbaar gewapend met een mes. Na het bedrijven van deze daad is hij in de mondi verdwenen. De Recherche heeft de zaak in onderzoek.

Onenigheid onder het kaarten

Willemstad. — Op Steenkoraal kregen de heren D.M.G. en G.W.H. onenigheid onder het kaarten. G. zou toen door H. met bajonet bedreigd zijn, aldus deelde hij de M.B. mede.

Diefstal

Willemstad. — V.A.L., wonende in het Suffisantdorp, vervoegde zich bij de recherche en deelde mee, dat uit de kast in zijn woning een bedrag van ƒ 1850 verdwenen was. De kast was opengebroken en het shutterrek eveneens.

Telegrammen aan von Neurath

Protesten van West-Berlijnse bladen

Berlijn. — Westberlijnse bladen hebben geprotesteerd tegen de gelukwensen, die door de Westduitse regeringsleiders gezonden zijn aan Freiherr Konstantin von Neurath, die drie dagen geleden uit de gevangenis van Spandau is vrijgelaten.

De 81 jaar oude Von Neurath had een persoonlijk felicitatie-telegram ontvangen van bondskanselier Adenauer en een brief van president Theodor Heuss, welke laatste Von Neuraths gevangenschap van acht jaar als „de jaren van martelaarschap" beschreef.

Het Westberlijnse blad „Nacht-depesche" leverde het volgende commentaar: „was het wel een martelaarschap, en geen vonnis?"

Het blad „Der Abend" heeft ook protest aangetekend tegen wat het noemt „de tactloosheid" in de boodschappen. Er zullen maar weinigen zijn, die zich niet verheugen over de gratieverlening aan de zieke, oude Neurath", aldus dit blad, „maar hebben de onbekende krijgsgevangenen telegrammen ontvangen van de bondskanselier?"

Alleen de „Frankfurter Allgemeine" neemt een ander standpunt in. „Von Neurath is geen oorlogsmisdadiger", aldus dit blad „Zijn veroordeling door het tribunaal te Neurenberg is onjuist geweest en zijn vrijlating betekent een erkenning hiervan door de bezettende mogendheden".

Moskou-Peking per raket

Moskou. — Van Russische zijde is opnieuw een uitlating gedaan, die wijst op de grote activiteit van de Sovjetgeleerden op het gebied van de ruimteluchtvaart. Een reporter van Radio-Moskou, dat vooraanstaande wetenschapsmensen in Rusland zich op het ogenblik zeer ernstig bezighouden met de mogelijkheid, raketten naar andere planeten af te schieten.

„De Russische geleerden hebben reeds een van de belangrijkste geheimen van de aarde — dat van de atoomenergie — ontsluierd. De prestaties van natuurkundigen en technologen brengen ons land dichter bij het vervullen van een tweede majestueuze taak, namelijk het tot stand brengen van interplanetair verkeer", aldus de radio-reporter. Radio-Moskou heeft in een uitzending over de mogelijkheid, Moskou en Peking door middel van raketschepen met elkaar te verbinden, reeds eerder gewag gemaakt van groepen wetenschapsmensen, die zich toeleggen op het ontwikkelen van ruimteschepen.

Meisje voor Fl 35.-

Duits studente belandt in Formosa's „upper ten"

Hulpvaardige Mao medewerker van Tsjang Kai Sjek

(Speciale correspondent)

Terwijl geallieerde bommenwerpers iedere dag en iedere nacht hun vernietigende vracht loslieten op de Duitse hoofdstad en de Russische legers Oost-Duitsland op vele plaatsen naderden, werd in 1944 ergens in Charlottenburg een Chinese bruiloft gevierd. Een 23-jarige Duitse studente aan de Technische Hogeschool trad in het huwelijk met de donkerharige, hulpvaardige Chinees Mao, die bijna zijn ingenieurstitel had veroverd. Huwelijken met buitenlanders waren door de nazies wel verboden, maar in de laatste weken van de oorlog werd daar herhaaldelijk de hand mee gelicht. Het huwelijk werd geheel volgens de Chinese zede voltrokken en zelfs de gebruikelijke huwelijksbemiddelaar ontbrak niet. Alleen het vuurwerk moest, om begrijpelijke redenen, achterwege blijven. Zonder het te weten, kwam de blonde Hanna daarmee in de kring van Europese vrouwen, die gehuwd zijn met leidende figuren in Azië. De oudste zoon van maarschalk Tsjang Kai Sjek is getrouwd met een Russin en mevrouw Syngman Rhee is een geboren Oostenrijkse. Hanna is nu, tien jaar na haar huwelijk, de vrouw van generaal Mao, een van de naaste medewerkers van maarschalk Tsjang Kai Sjek.

In Berlijn en Formosa: overal rode dreiging

Het ging zo. Kort voor de intocht van de Russen vluchtte het jonge paar naar Beieren en vandaar naar Parijs. Het Chinese consulaat aldaar zorgde voor alle papieren, die nodig waren om Mao en Hanna in staat te stellen naar Formosa te reizen.

Een bepaald eenvoudig tochtje was dat niet. Ruim een half jaar is het tweetal onderweg geweest: op open vrachtauto's, op troepentransportschepen, in treinen en op koopvaarders. Toen de Mao's eindelijk op Formosa arriveerden, waren zij met hun drieën. Hanna had het leven geschonken aan een zoontje, dat Si-Ning werd genoemd, „Vrede van het Westen".

Mao maakte een fabelachtige carrière. Hij werd bedrijfsleider van een machinefabriek in Taipeh de hoofdstad van Formosa.

Maar dat duurde niet lang. Toen de Chinese nationalisten op het „Terrasseneiland" een toevlucht kwamen zoeken, kreeg Mao een oproep voor de militaire dienst. Hij bracht het spoedig tot officier en juist vorige maand is hij bevorderd tot generaal-majoor. Hij is nu inspecteur van de nationalistische genie.

Vijf jaar lang heeft Hanna gespaard om de 1600 dollar bij elkaar te krijgen, die nodig zijn voor een reis naar Duitsland. Het is haar gelukt en in Göttingen, vlak bij de zonegrens, heeft zij dezer dagen haar ouders kunnen omarmen, die in de Sovjet-zone leven. Op het Rhein-Main-vliegveld in Frankfort heeft zij het een en ander verteld over de omstandigheden, waaronder zij in Formosa leeft.

Ondanks de hitte, de gevreesde wervelstormen, de aardbevingen en de hernieuwe dreiging van rode troepen, net als toen in Berlijn, heeft zij haar nieuwe vaderland lief gekregen. Zij woont met haar gezin in een Japanse bungalow aan de rand van Taipei midden in een park.

Kenmerkend voor de nieuwe geest in het Kwomintang-régime is, dat haar man per maand slechts ongeveer 50 dollars verdient. Zij werkt daarom overdag op een Amerikaans kantoor en strijkt daar per maand nog eens 150 dollar op. Voor een bedrag van 100 dollar ziet zij kans haar gezin en twee bedienden te onderhouden en bovendien de plichten van de Oosterse gastvrijheid na te komen. Zij heeft zich spoedig verzoend met de Chinese keuken en met maaltijden van 20 tot 30 gangen. Hanna spreekt nu perfect Engels en het Chinees, dat op Formosa gangbaar is. Het Chinese schrift echter zijn alleen haar man en haar drie kinderen machtig. Tijdens de weekends ontmoet zij in de theehuizen van Taipei dikwijls leden van de twaalfkoppige kolonie van Duitse zakenlieden en gezamenlijk maakt men wel uitstapjes naar de dorpen van de koppensnellers, de z.g. „groene wilden". De nationalistische regering heeft op het koppensnellen nu de doodstraf gesteld.

Ook de sociale wetgeving is door Tsjang Kai Sjek en zijn medewerkers met kracht ter hand genomen, maar toch is het nog heel gewoon, dat men op Formosa zijn vrouwelijk huispersoneel koopt. Tal van Chinese ouders zijn bereid hun dochters voor hoogstens 35 gulden af te staan. De „kopers" zijn dan gehouden de meisjes op te voeden en hun op hun twintigste jaar een uitzet te geven, zodat ze kunnen trouwen, als zij dat willen. Voor dit soort meisjes bestaat geen schoolplicht. Volgende week keert Hanna terug naar Mao, naar Si-Ning, Jo-Nan en Maria. Zij heeft nu al weer heimwee naar Formosa.

Oud nieuws

Paramaribo. — Naar „Het Nieuws" vernam, kan in Februari volgend jaar in Suriname worden verwacht prof. dr N. Donkersloot (de dichter Anthonie Donker), hoogleraar in de Nederlandse taal- en letterkunde, om enkele voordrachten te houden. (De „Amigoe" bracht dit bericht al veel eerder).

De propaganda van de verschillende partijen kan men zelfs nog bij het stembureau in ontvangst nemen. Naast een volgeplakte auto van een partijaanhanger staan andere partijaanhangers broederlijk bij elkaar, N.V.P., K.V.P. en D.P., voor de ingang van de Maria Goretti Kleuterschool.

Hotelgast „verkoopt" piano ten eigen bate

Nieuwe zwendelpractijken

Londen. — Een 66-jarige Engelsman zonder vaste woonplaats, George Karl Russell, bracht rechter Gwynn in Eastbourne tot de overpeinzing, dat het menselijk vernuft steeds nieuwe zwendelpractijken weet te verzinnen. Russell huurde een kamer in het Grand Hotel te Eastbourne en wijdde gedurende zijn verblijf al zijn aandacht aan de prachtige Steinwal-piano, die stond opgesteld op het podium van het beroemde Palm Court, waar vroeger de orkesten van Albert Sandler en Tom Jenkins elke Zondagavond speelden voor de microfoons van de BBC Russell was niet zo zozeer geïnteresseerd in al die oude glorie als wel in het registratienummer van de piano.

Toen hij dat nummer eenmaal op onopvallende wijze had ontdekt, ging hij naar een pianohandelaar in Londen, de heer George Frederick Dunnage, en vertelde hem, dat hij voor ƒ 955,— een Steinway te koop had. Russell had nog een andere aanbieding, een Bechstein voor ƒ 500,—.

De pianohandelaar had wel oren naar deze koopjes en zo kwam Russell door „een samenweefsel van verdichtselen" in het bezit van twee chèques, een van ƒ 955,— en een van ƒ 500,—. Alleen Dunnage kreeg zijn piano's nooit.

Bij het Grand Hotel in Eastbourne was men zeer verbaasd, toen hij de Steinway wilde laten afhalen. En de dame van de Bechstein wilde haar instrument wel verkopen, maar niet voor minder dan ƒ 600,—. Noch voor de Steinway noch voor de Bechstein had Russell een verkoopmachtiging en dat euvel zal hij nu verscheidene weken moeten bezuren in een Engelse gevangenis.

Ballonvaart per wastobbe

New York. — Een 27-jarige Amerikaan is acht uur lang met een bizarre ballon de lucht in geweest. In een houten tobbe, waaraan honderd gekleurde luchtballons uit legeropslagplaatsen waren bevestigd, is hij over een afstand van 70 km over de Adirondackbergen gevlogen. Het dalen verrichtte hij door de ballons door te prikken of met een katapult kapot te schieten.

De jongeman, Cashman genoemd, die behalve amateur-ballonvaarder ook nog dansleraar en hypnotiseur is, heeft de vlucht gemaakt om zijn brevet als ballonvaarder machtig te worden. Daarvoor moet hij echt 16 vlieguren hebben. Om de resterende uren erbij te halen, gaat hij vandaag nogmaals acht uur de lucht in, ondanks de kou die hij op grote hoogte heeft moeten lijden.

Schijn en werkelijkheid

Billy Cotton en zijn band waren aan het repeteren in een van de studio's van de B.B.C. in Piccadilly. Een van de geluiden, die men bij dit show-programma nodig had, was dat van een instortende studio .... en dat was precies wat de studio deed.

Toen Billy en consorten namelijk met veel animo „The roses of Picardy" ingezet hadden, kwam het hele plafond naar beneden. De leden van de band hadden daarna veel weg van sneeuwpoppen, maar niemand liep enig letsel op. De grotere brokken kalk waren namelijk opgevangen door de talrijke microfoondraden in de studio.

De B.B.C. weet nog steeds niet waardoor de studio is ingestort.

Shell Oil Co

Hogere netto-winst in eerste 3 kwartalen '54

De Shell Oil Co. heeft over het derde kwartaal van 1954 een netto-winst behaald van $ 26.109.365 Hiermee is de netto-winst over de eerste drie kwartalen van 1954 gekomen op $ 89.544.914 ($ 81.480.515) in dezelfde periode van 1953), dat is $ 3,26 per aandeel tegen $ 2,96 in de eerste drie kwartalen van 1953.

De bruto-inkomsten uit het bedrijf bedroegen $ 975.710.779 (933.475.884) in de eerste 3 kwartalen 1954. De kosten bedroegen $ 731.613.329 ($ 683.935.263).

Auto Union

Kort geleden liep in de Fabriek in Ingolstadt van de Auto Union, het 250.000ste D.K.W.-motorrijwiel van de lopende band. Daarmede heeft D.K.W. bewezen weer een eerste plaats onder de West-Duitse motorenindustrie te hebben ingenomen. Na de oorlog werd de D.K.W.-fabriek volkomen onteigend en ontmanteld. De bedrijven in West-Duitsland zagen zich afgesneden van hun industrieën in het Oosten en de toestand zag er bepaald niet hoopgevend uit. Het duurde vier jaar voordat de eerste nieuwe D.K.W.'s weer op de markt verschenen. Thans vijf jaar later zijn meer dan 122.000 auto's en een kwart millioen motorfietsen geproduceerd. De D.K.W. R.T. 125 cc is in zijn klasse de meest verkochte motor, evenals de 175 cc. Van elke vier Duitsers, die zich een motor met een cylinderinhoud tussen 125 cc en 250 cc willen aanschaffen, koopt er een een D.K.W.

Raciale tegenstellingen steken in Suriname de kop op

Maar de politiek is de schuld er van

Paramaribo. — Suriname is een van die gelukkige landen, waar raciale tegenstellingen, ofschoon de bevolking zeer gemengd is, dusdanig miniem zijn, dat de enkele gevallen, die zich mochten voordoen, geen naam mogen hebben. Niettemin schijnt het erop te lijken, dat rassenonderscheid de laatste tijd een opwaartse curve is gaan vertonen, vooral sedert er algemeen kiesrecht is en de bevolking zich in politieke partijen is gaan verdelen. Bij enkele verkiezingen trad reeds sympathie of antipathie naar aanleiding van ras naar voren.

Hetzelfde geldt voor godsdienstige overtuiging.

Een viertal jaren geleden traden de Moslims uit de Verenigde Hindostaanse Partij, die daardoor een Hindoepartij werd. Twee Moslims, die toen in de Staten zaten, zochten aansluiting bij de Nationale Partij Suriname.

In een opgewonden vergadering der N.P.S. in het theater Bellevue werd door N.P.S.-Statenleden de N.P.S. genoemd de creolen-partij en werd gewaarschuwd tegen Aziatische overheersing. De twee Moslims (M. Jamaluddin en Mohamed Radja) vonden de deur der N.P.S. voor hen gesloten. De oppositie kwam toen in hevige mate van personen, die thans in de zgn. Pengel-groep zitten.

Pengel en volgelingen werken thans nauw samen met de V.H.P. in de Staten tegen Findlay en diens politieke vrienden. Pengel c.s. in samenwerking met de V.H.P. vormen een meerderheid in de Staten tegen Findlay c.s..

Findlay heeft de laatste tijd zijn stem verheven tegen Hindostaanse overheersing, aanvankelijk bedekt door uitsluitend te spreken over de positie van de creolen. Doch de implicatie was duidelijk. Later wat openlijker door de V.H.P. te vergelijken met de P.P.P. in Brits Guiana en te zeggen, dat ze uit is op dominatie van het land, en te verwijzen naar vrees, die in Brits Guiana bestaat voor een East Indian Empire in West-Indië, en de V.H.P. tenslotte een gevaar voor het land te noemen.

In deze kruistocht vindt hij zijn partijgenoot Pengel tegenover zich, die nauwe samenwerking met de V.H.P. predikt, aanvoerende, dat Suriname op weg is om één volk te krijgen.

Volgens politieke kringen is Pengels verbroedering met de V.H.P. te zien tegen deze achtergrond: De V.H.P. heeft in Paramaribo ruim 6000 stemmen. Deze stemmen zou de V.H.P., aangezien ze van geen waarde zijn, aangezien de N.P.S.-georiënteerde Creolen een groter aantal hebben en het meerderheidsstelsel geldt, toezeggen aan Pengel c.s.. In ruil hiervoor zouden Pengel c.s. moeten medewerken om te verhinderen, dat aan de Indonesiërs het kiesrecht wordt teruggegeven. In de dan voormalige Indonesische gebieden, het district Commewijne, is de V.H.P. dan zeker van twee zetels.

De opzet is nu enigszins gewijzigd met het voorstel van deze zijde om de kieskringen II, III en IV samen te voegen tot één kring. Findlay noemde dit voorstel in „De West" een coup van de V.H.P., aangezien het stemmensurplus van een dezer kringen de doorslag zou geven in de andere twee, met het gevolg, dat de Indonesiërs geen candidaten gekozen krijgen.

Wat het er ook van zij, bij de komende verkiezing zal van de raciale tegenstelling nog meer gehoord worden. En, waarop ook gewezen kan worden, de vrees voor de vrij snel wassende Hindostaanse bevolkingsgroep, die zich met succes op elk gebied is gaan doen gelden, beperkt zich niet alleen tot Suriname, maar is ook in de Brits Westindische gebieden te vinden.

Kardinaal Bruno overleden

Te Rome is overleden kardinaal Giuseppe Bruno, prefect van het Opperste Kerkelijke Gerechtshof, de Apostolische Signatuur. Hij was voorzien van de H. Sacramenten der stervenden.

Door de dood van kardinaal Bruno is het H. College van kardinalen verminderd tot 65 leden van wie 21 Italianen een 44 niet-Italianen.

Schip gedoopt met cocos-olie

Hamburg. — Op een scheepswerf in Hamburg zijn dezer dagen twee turbineschepen van elk 10.000 ton te water gelaten, de „Indian Reliance" en de „Indian Renown". Dat mag, zeker in een stad als Hamburg, niets bijzonders heten. Ook niet, dat de schepen gebouwd zijn voor de India Steamship Cy. in Calcutta. Maar wel de manier, waarop de beide schepen zijn gedoopt. Dat gebeurde namelijk niet met de gebruikelijke champagne, maar met cocosmelk.

De directeur van de India Steamship Company, Sir Ramaswami Moedaliar, was speciaal naar Hamburg gekomen om de plechtigheid te verrichten.

Film over „Hitler's laatste dagen"

München. — Te München is bekend geworden dat een Duitse filmonderneming in December zal beginnen met de opnemingen voor een verfilming van de laatste dagen van het leven van Hitler.

Het scenario van deze film die getiteld is „De laatste acte" is geschreven door Erich Maria Remarque.

Voor de figuur van Hitler is een vrijwel onbekende acteur, Albin Skoda, gekozen.

New York. — In 1953 verkocht de Amerikaanse platenindustrie voor het lieve sommetje van 205.000.000 dollar oftewel 1000 millioen gulden aan nieuwe grammofoonplaten!

Opleving Bruynzeel industrie

Paramaribo. — Bruynzeel heeft een grote uitbreiding op het program staan welke dezer dagen voor de redactie uit de doeken kon worden gedaan.

Als de plannen voltooid zijn, zullen ongeveer 100 man meer aan werk zijn geholpen, zal de triplexproductie met 50% zijn verhoogd, zal de vloerenfabriek een capaciteit hebben van 50.000 vierkante meter per jaar.

Na langdurige onderhandelingen is Bruynzeel erin geslaagd zich te verzekeren van geregelde leveringen van baboenhout door Brits Guiana.

Voor het transport is een kustvaartuig, de Arawai, van Booker's gekocht. Per jaar zal deze 300-tonner 8000 kubieke meter baboen kunnen aanvoeren.

Door deze aanvoer van baboen uit BG kan de triplexfabriek worden uitgebreid met een capaciteit van 50%, hetgeen een aanvoer van 17000 kubieke meter rondhout vergt. Men zal evenwel ongeveer 9000 kubieke meter hout tekort komen, die men plaatselijk of in Frans Guyana probeert te krijgen. Met Frans Guyana zijn er verschepingsmoeilijkheden, wat de mogelijkheden beperkt. Het zal wel eind volgend jaar worden voordat deze uitbreiding is gerealiseerd.

De export gaat naar de reeds verworden markten, die meer triplex kunnen opnemen dan de fabriek kan leveren.

Onrust in de perswereld

Paramaribo. — In de perswereld te Paramaribo is enige onrust in verband met het feit dat gebleken zou zijn dat de regering van Suriname het voornemen zou hebben de nieuwsvoorziening aan Surinaamse dagbladen te concentreren in het bureau V&V. Zo men weet is kortelings tot hoofd van dit bureau benoemd de heer Tjark Petzolt, tot dan woonachtig op Curaçao.

De Nederlandse voetbal-oorlog is ten einde

DOS door Veendam geslagen ADO verliest opnieuw

De grootste verrassing is uit Utrecht te melden, waar in het prachtige Stadion een met de moed der wanhoop vechtend Veendam zowaar de kampioenspretendent D.O.S. een 2—0 nederlaag toebrengf. Bravo, Veendam, dat is mooi werk en het geeft moed voor de toekomst. H.V.C. liet wederom van zich spreken door nu te Haarlem van de gelijknamige club met 1—0 te winnen. Afdeling A belooft een spannende afdeling te worden. Afdeling D bracht ook enige niet verwachten resultaten. Zo verloor Eindhoven wederom; nu was het Sparta, dat de winstpunten mee huiswaarts nam en zodoende de ex-Landkampioenen de vierde nederlaag van dit seizoen bezorgde.

Intussen begint Sparta na een zwakke start weer tot de gegadigden van de eerste plaats te behoren. Longa verrichtte keurig werk door A.D.O. met n 1—0 nederlaag huiswaarts te zenden. Neen, dan Feyenoord!

Het lijkt wel of de oude, zo roemruchte Rotterdamse vereniging weer herleven is. Met 5—0 werd N.O.A.D. geklopt en hierdoor zijn de Rotterdammers met 34 doelpunten topscorers geworden.

Tot slot nog even het mooie resultaat van D.F.C., dat Emma in de plaatselijke ontmoeting met 2—0 versloeg. Een fraai resultaat van de enige amateurs.

Afdeling A: Door de 0—2 nederlaag van Leeuwarden tegen D.W.S. is A.G.O.V.V. de lijstaanvoerder geworden, aangezien de Apeldoorners niet struikelden en Elinkwijk met 4—2 aan de zegekar bond. Heerenveen blijft goed volgen, nu werd Enschedé het slachtoffer (3—0). Onderaan de ranglijst wordt het met iedere competitiedag spannender, nu boekten Wageningen, H.V.C., V.S.V. puntenwinst, waardoor Blauw Wit nu met 5 punten uit 9 wedstrijden onderaan staan. Ook Elinkwijk begint aardig in het gedrang te komen.

Bovenaan luidt de stand:

AG.O.V.V.	10	13	20—14
D.W.S.	9	12	22— 9
Leeuwarden	9	12	14—10
Heerenveen	9	12	22—13
G.V.A.V.	8	11	12—10

Afdeling B: Veendam verraste vriend en vijand met de 2—0 zege op D.O.S. Niemand zal dit verwacht hebben, ook niet de leiders, Ajax, dat hierdoor een zeer prettige Zondag had, want doordat de Amsterdammers zelf met 3—2 van N.E.C. wonnen, hebben zij hun leiderspositie beduidend versterkt. Ook concurrent De Volewijckers kon niet tot winst komen tegen Go Ahead. De Spaarnedammers moesten met een 3—3 gelijk spel genoegen nemen. Zwolse Boys is na het zo keurige begin lelijk aan het afzakken. De 2—1 nederlaag tegen E.D.O valt ons werkelijk tegen.

Momenteel hebben hier de leiding:

Ajax	9	14	31—15
De Volewijckers	9	12	20—1:
D.O.S.	9	12	23—10
Enschedese Boys	8	9	22—16
Stormvogels	8	9	14—1:

Afdeling C: Hier zijn niet vele veranderingen te melden. P.S.V. won na zware en spannende strijd van R.B.C met 1—0. N.A.C. zond Hermes D.V.S met een 3—0 nederlaag huiswaarts. Sittardia, dat een zeer goede start had di jaar, zakt af. Wederom werd verloren nu van Willem II met 4—2, overigens geen schande deze nederlaag, want de Tilburgenaren behoren nog altijd tot de sterkste ploegen van ons land. V.V.V. verloor de zo belangrijke wedstrijd tegen Excelsior met 3—2, terwijl B.V.V. met E.B.O.H. korte metten maakte (4—0).

Hier is de stand aan de kop van de ranglijst:

P.S.V.	9	16	28—15
N.A.C.	9	14	22— 7
B.V.V.	9	13	22—16
Willem II	9	11	18—12
R.B.C.	10	11	21—18

Afdeling D: S.V.V. en Feijenoord maakten geen fouten, S.V.V. versloeg Brabantia met 3—0, terwijl Feyenoord een 5—0 overwinning boekte in de wedstrijd tegen N.O.A.D. A.D.O. daarentegen kon het niet tot een zege brengen, van Longa werd met 1—0 verloren. Ook Emma en Eindhoven konden geen winst boeken, zodat voorlopig de strijd wel zal gaan tussen S.V.V. en Feyenoord.

De stand aan de kop in deze afdeling is nu:

S.V.V.	9	15	22—10
Feyenoord	10	15	34—14
A.D.O.	8	11	28— 8
Emma	9	11	27—18
Sparta	9	10	19—18

Maar hoe het gaat worden? Nu met bijna algemene stemmen de eerste klassers het voorstel van het Bondsbestuur hebben aangenomen en dus de voetbaloorlog tot het verleden gaat behoren, is de kans groot, dat de huidige competitie wordt stop gezet, vandaar dat zij volstaan hebben met de vermelding van de bovenste clubs. Zodra wij nadere berichten over de verdere plannen hebben, zullen wij dat direct meldden.

Afdeling A: Heerenveen — Enschede 3-0; GVAV — VSV 3-3; Vitesse — Wageningen 2-2; Haarlem — HVC 0-1; AGOVV — Elinkwijk 4-2; Leeuwarden — DWS 0-2.

Afdeling B: Volewijckers — Go Ahead 2-2; DOS-Veendam 2-3; Zwolse Boys — EDO 1-2; Stormvogels — Be Quick 0-0; Heracles — Enschedese Boys 1-1; NEC — Ajax 2-3.

Afdeling C: VVV — Excelsior 2-3; Sittardia — Willem II 2-4; NAC — Hermes DVS 3-0; PSV — RBC 1-0; Xerxes — Limburgia 2-1; BVV — EBOH 4-0.

Afdeling D: Eindhoven — Sparta 1-3; Julianen — MVV 2-0; Emma — DFC 0-2; Longa — ADO 1-0; SVV — Brabantia 3-0; Fijenoord — NOAD 5-0.

De uitslagen van de wedstrijden van de NBVB luiden:

Twentse Profs — De Graafschap 2-2; Venlo — Alkmaar 0-1; Rotterdam — Amsterdam 4-0; Den Haag — Rapid 0-1; Fortuna — Utrecht 6-3.

Parijs. — De politie toog uit op onderzoek naar een Marsbewoner, die met een vliegende schotel was geland in het gehuchtje Boismorand, ten Zuiden van Parijs. Zij vond op het erf van de dorpsherberg een helicoptere, die werd bestuurd door Henri Ziegler, de particuliere secretaris van de Franse minister van verkeer, generaal Jacques Chabin Delmas, die er een lunch bijwoonde van de Aero Club.

Havenstudenten bijeen

Mexico-stad. — Dezer dagen vond in Mexico-stad een afscheids-cocktailparty plaats, die werd aangeboden aan de studiegroep van negen Nederlanders van de „Netherlands Development Company", die in opdracht van de Mexicaanse regering een studie heeft gemaakt van een plan voor de verbetering en verbreiding van de Mexicaanse havens.

Deze Nederlandse groep van deskundigen heeft studie gemaakt van 16 Mexicaanse havens.

Het plan, door hen ontworpen ter verbetering van deze havens voorziet in een uitgave van 60 millioen dollar.

Prof. Rutten te Maastricht

Nieuwe menselijke verhoudingen in bedrijf en op school

(Van onze correspondent in Zuid-Nederland)

Even belangrijk als dringend noemde prof. dr. F. J. Th. Rutten dezer dagen op een algemene vergadering van de werkgemeenschap Limburg te Maastricht het vraagstuk van de veranderende menselijke verhoudingen.

In onze samenleving worden de menselijke verhoudingen nog te zeer gekenmerkt door prestige. Het begrip „baas" is voor de Nederlander niet enkel functie, maar vooral stand, terwijl Amerika meer let op de persoonlijkheid. De sociale afstanden zijn daar veel kleiner dan in Nederland. Gelukkig echter is ook in Nederland zich een verandering aan het voltrekken. Het accent gaat meer vallen op de persoonlijke dan op de functionele factor, zonder dat hierdoor aan het respect voor het gezag wordt getornd.

Hoogstens bekijkt men de gezagdrager meer critisch dan vroeger, omdat zich in hem iets van het persoonlijke moet manifesteren. Er zijn ook in ons land nieuwe types gezagdrager en ondergeschikte aan het groeien, de afstand tussen de st nden wordt verminderd en de intelligentiekloof verkleind.

Op tal van terreinen demonstreert zich deze verandering: bij het gezin, in het bedrijf en op het gebied van de wetenschap.

Ook op de scholen breekt de verandering in de menselijke verhoudingen — zij het traag — door. Terwijl de vriendschap tussen onderwijzer en leerling steeds meer de vroegere discipline verdringt, is de geest van het onderwijs helaas nog ouderwets. Het onderwijsprogramma neemt nog steeds de eerste plaats in en de leerling de tweede. Dit, aldus prof. Rutten, vormt heel de kern van de onderwijscrisis. De school dient te gaan begrijpen, dat het autoritair aanpraten van de leerstof en het eeuwig beleren van het kind volkomen uit de tijd zijn. De nieuwe leuze voor de scholen zal derhalve moeten luiden: „Door opzettelijk systematisch leren mag de school het zich zelf leren, wat het kind van nature wil doen, niet remmen of onmogelijk maken."

Uit het oude systeem ontstaat de spanning tussen school en bedrijf, daar de ondernemingen veelal werknemers krijgen, die hoewel beschikkend over grote kennis, geen belangstelling, geen initiatief en geen samenwerking aan de dag leggen.

Drie eigenschappen, welke de verandering in de menselijke verhoudingen vereist.

De grote winst van de gewijzigde menselijke verhoudingen noemde prof. Rutten het nieuwe besef, dat de mens in de ander zijn medemens gaat zien, iets dat van het grootste belang is voor de echte christelijke naastenliefde.

In Frankfort is een schoonheidsinstituut geopend, dat zich speciaal toelegt op het verfraaien van het uiterlijk van de heren de schepping.
Behalve de gewone kosmetische behandelingen biedt het instituut de gelegenheid om zich langs iontospherische weg een speciaal soort olie in de hoofdhuid te laten masseren.
De foto toont een patiënt welke een eigenaardig gevormde electrode op het hoofd heeft.
Deze behandeling werd door de Hongaarse dokter Babor uitgevonden en nu voor het eerst in de praktijk toegepast.

Proces tegen nationalisten in San Juan

San Juan. — Vandaag is te San Juan de hoofdstad van Puerto Rico, een proces begonnen tegen vijftien leden van de Nationalistische Partij, die worden beschuldigd van schending van de wet op ondermijnende activiteit.

Er zullen meer dan 146 getuigen door de officier van justitie worden voorgeroepen. Vermoedelijk zullen ook enkele getuigen, die gehoord zijn in het proces te New York tegen andere leiders van de Nationalistische Partij, worden gedagvaard.

Korupsie

„Getergde importeurs slaan er op los in Djakarta — Niemand schijnt iets tegen „koruptie" te hebben" — A.P. geeft het volgende beeld van het centrale bureau voor de import te Djakarta: „Politie en soldaten met geweren, pistolen en lichte machinegeweren zijn op de been om elke gevaarlijke demonstratie of pogingen van importeurs om zich met geweld een weg te banen naar de kamer van de directeur van het bureau, Achmed Ponsen, te verijdelen. De importeurs beweren, dat zij zich door een rijstebrijberg van bureaucratie moeten heeneten en dat de betalingen, die zij voor allerlei formulieren en ten slotte voor de importvergunning moeten verrichten, dikwijls oplopen tot 400% van de waarde der te importeren goederen. Maar dat is nog niet alles, het schijnt, dat de importeurs, voor zij eindelijk een importvergunning werkelijk in handen krijgen, worden „gebrandschat" door vertegenwoordigers van „progressieve" politieke partijen, die veelal 25% van de importwaarde vragen voor „goede diensten", die het verlenen van een vergunning zouden hebben bevorderd." A.P. vervolgt: „Industriële concerns, zowel binnen- als buitenlandse, beklagen zich er over, dat zij er niet in slagen van de regering voldoende deviezen toegewezen te krijgen om de import van noodzakelijke grondstoffen te bekostigen. Verscheidene Nederl. en andere buitenlandse ondernemingen hebben haar fabrieken gesloten of dreigen dit te doen."

Aberdare. — In een mijn te Aberdare in Wales zijn acht mijnwerkers een ondergrondse sit-down-staking begonnen om het ontslag van een bedrijfsleider af te dwingen. De mannen zijn ruim voorzien van levensmiddelen.

Nederl. SS-er bij de RAF

Lagerhuis vraagt: „hoe is het mogelijk?"

Londen. — De Britse minister van de Luchtmacht zal in het Lagerhuis de vraag moeten beantwoorden hoe het mogelijk is geweest, dat een voormalige Nederlandse SS-er, die zich voor een Ier uitgaf, na afloop van de tweede wereldoorlog zonder veel moeite kans heeft gezien dienst te nemen bij de R.A.F., de Britse luchtmacht. Deze Nederlander, de 26-jarige Leo Dalderop, heeft de zaak zelf aan het rollen gebracht door de publicatie van een boek, waarin hij de hele affaire uit de doeken heeft gedaan, volgens zijn zeggen teneinde de Britten er voor te waarschuwen hoe gemakkelijk het is op belangrijke posten bij de Britse strijdkrachten binnen te dringen.

Op jeugdige leeftijd nam de Nederlander dienst bij de Waffen-SS en enkele maanden later reeds werd hij na de invasie door de Amerikanen in Frankrijk krijgsgevangen gemaakt. Hij werd overgebracht naar Engeland, waar hij uit een krijgsgevangenenkamp wist te ontvluchten. De Ierse Vrijstaat werd zijn toevluchtsoord en daar las hij in 1947 in de krant, dat personeel werd gevraagd voor de R.A.F. Het enige officiële papier, dat hij nodig had, was een geboortebewijs. Op het gemeentehuis van Dublin kreeg hij zonder enige moeite een uittreksel uit het geboorteregister op de naam Gallaghen, een veel voorkomende naam in Ierland.

Korte tijd later liep Gallaghen alias Dalderop opnieuw in uniform, ditmaal voorzien van Engelse maten. Na zijn eerste opleiding kwam hij bij de radar en al spoedig zag hij zich omringd door een groot aantal geheimen. „Ik had toen", zo schrijft Dalderop in zijn boek, „net zoveel „top-secret"-apparaten kunnen filmen als ik maar wilde. Een beroepsspion had ik er groen van jaloezie mee kunnen maken".

Van Dalderops gezichtspunt bekeken liep alles uitstekend. Soldaat Gallaghen werd korporaal. Hij en zijn meerderen waren zeer tevreden en hij zou ongetwijfeld nog eens als een eerzaam beroepsmilitair met pensioen zijn gegaan als men geen plannen had gekoesterd hem tot officier te bevorderen. Van Dalderop, die het onderzoek, dat bij de R.A.F. aan een dergelijke bevordering vooral pleegt te gaan, vreesde, deserteerde. Van Ierland uit lichtte hij de R.A.F. volledig in. De Britten verleenden hem daarop normaal ontslag uit de dienst.

Londen. — In de Londense dancing „Perth City Hall" is jive- en jitterbugdansen door de directeur verboden. „Veel jongelui gebruiken in een paar uur dansen op deze manier méér nuttige calorieën, dan in veertien dagen opbouwend werk!", is de verklaring van de directie.

Zeer goede resultaten van emigratie naar Brazilië

De Nederlandse commissaris voor de emigratie, mr. ir. B. W. Haveman, die zojuist een reis door Brazilië heeft beëindigd, zal de regering aanbevelen het emigratie-programma voor Brazilië te bespoedigen. Hij was meer dan verheugd over hetgeen hij in Brazilië heeft gezien. Aantrekkelijke en geriefelijke woongelegenheden, zowel als de bekwaamheid van de emigranten zich aan te passen aan de Braziliaanse levenswijze, noemde hij de twee voornaamste factoren, welke hebben bijgedragen tot het slagen van het Nederlandse programma voor de vestiging van industriële werkers en landbouwers in Brazilië.

De huisvesting, zo zei hij, overtrof alles wat hij gezien heeft in andere landen, die eenzelfde vestigingsprogramma hebben Zuid-Afrika wellicht uitgezonderd. Zeer onder de indruk is hij over de wijze waarop de Nederlandse emigranten zich aan het leven in Brazilië hebben aangepast. De heer Haveman zei, dat de mogelijkheden in Brazilië voor de Nederlandse emigranten groter zijn dan hij had verwacht. Er is volgens hem geen enkele reden, om de emigratie van Nederlanders te beperken tot het Zuidelijke gedeelte van het land. Minder enthousiast is ir. Haveman over het plan, dat ontworpen is voor de vestiging in Brazilië van Nederlandse gerepatrieerden uit Indonesië.

De Braziliaanse autoriteiten willen deze gerepatrieerden zich doen vestigen in Amazonas, waar zij dan cacao, peper, rubber, thee en andere gewassen zouden verbouwen, waarmee zij reeds ervaring hebben. Hij twijfelt aan de uitvoerbaarheid van een programma, dat voorziet in het overbrengen naar een wildernis van een landbouwer of planter, die in Indonesië goed gevestigd was.

Brussel. — Te Sjinkolobwe in de Belgische Congo zijn bij een mijnramp 27 inlanders om het leven gekomen.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.30 Ora infantil.
17.50 Gramophoonplaten.
18.05 Cumpleaños Feliz.
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan....
19.00 Boletin di noticia.
19.10 Quarteto Manuel en Parada deportiva.
20.30 Programma Antillana
21.00 Noord-Amerikaanse hitparade
21.30 Buitenlands weekoverzicht
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

18.00 Noord-amerikaans muziek
18.15 Duitse wijsjes
18.30 Hollands kwartiertje
18.45 Antilliaanse muziek
19.00 Met de jarigen in de lucht
19.30 Hoorspel „El Gato"
20.10 Sport rubriek
20.20 Dansmuziek
20.30 Nieuws
20.40 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

KELKBOOM.

17.30 La hora del bolero
18.15 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.45 Peticiones
21.15 Protestantse uitzending
21.30 Muziek
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Muziek
17.30 Heinekens biri, wrokoman prisiri
17.45 Populaire melodieën,
18.00 Hersengymnastiek
18.45 Nieuws
19.00 Gezondheidsgids
19.30 Verzoekplaten voor onze luisteraars
19.45 Hoe zit dat?
20.00 Advertenties
20.30 Carmen
20.55 Nieuwsberichten
21.00 Suriname roept de Caraibische gebieden
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Het Nederlands Philharmonisch orkest.
19.00 Nieuws.
19.17 De marinierskapel der Koninklijke Marine
19.30 Reportage.
19.39 Bernard Drukker.
19.54 Sport
20.09 Intermezzo.
20.13 Praatje uit Londen
20.20 Voor de West.
20.55 Avondgebed: Prof. Dr. J. H. Bavinck.
20.58 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. Kokshoorn tel 2470

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zaterdag 20 Nov 12.00 S. H. Tiesma, tel. 9 — 4445 Troepiaalweg 19, J. D.
B. g. g. nadere inl. tel. 2400.

Materialen Afdeling:
M. Plaisier tel. 4325

C.S.M.

Rederij:
C. L. Fangman tel. 5091

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 23.00 kantoor tel. 2458/2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 07.30 W. Punt tel. 2269

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 G. Kreffer tel. 3128

Bemiddelaar in Nieuw Guinea kwestie?

New York. — Indonesië zal, wanneer de kwestie-Nieuw Guinea in de politieke commissie van de Verenigde Naties wordt behandeld, een resolutie indienen, waarin de secretaris-generaal van de V.N. verzocht wordt een bemiddelaar te benoemen. Op een gisteren gehouden bijeenkomst van de groep van 15 Aziatische en Afrikaanse landen werd deze voorgestelde ontwerp-resolutie in beschouwing genomen. De groep zou hebben besloten de resolutie te steunen en zal morgen weer bijeenkomen om de kwestie te bespreken.

De kwestie-Nieuw Guinea zal door de politieke commissie behandeld worden na het einde van het debat over het plan van president Eisenhower voor het gebruik van atoomenergie voor vredesdoeleinden. Volgens de laatste aanwijzingen zal dit niet vóór 17 November het geval zijn.

Voetbal oorlog beslecht

Utrecht. — Bij de Zaterdag gehouden vergaderingen van de vereniging van eerste klasse clubs van de KNVB en van de federatie van clubs uit de lagere klassen, bleek dat beide vergaderingen zich vrijwel unaniem achter het Bondsbestuur plaatsten inzake een regeling met de Beroeps Voetbal-Bond. Er waren wel bezwaren, maar men achtte het gewenst het voorstel te accepteren, omdat dit het meest bereikbare betekende.

Vervolgens werd Zaterdagmiddag, eveneens te Utrecht, een buitengewone bondsvergadering gehouden, die met 87 tegen 4 stemmen en 2 stemmen blanco het bestuursvoorstel heeft aanvaard, zodat een einde is gekomen aan de voetbal oorlog, die zoveel opschudding heeft veroorzaakt.

BEKENDMAKING

De Kamer van Koophandel en Nijverheid maakt bekend dat, in verband met het komende Sint-Nicolaas- en Kerstfeest en de jaarwisseling, overeenkomstig artikel 10 van de Arbeidsregeling 1952 door de daarin bedoelde Autoriteit vrijstelling is verleend in dier voege dat in de hierna te noemen tijdvakken toegestaan is in het stads-, tweede en derde district op het eiland Curaçao tussen 18.30 uur en 20.00 uur arbeid te verrichten en wel:

1o. In het tijdvak van 25 November t/m 4 December 1954; Zondag 28 November hieronder niet begrepen;
2o. in het tijdvak van 18 December t/m 24 December 1954; Zondag 19 December hieronder niet begrepen en
3o. in het tijdvak van 27 December t/m 30 December 1954;

De Secretaris der Kamer.
Willemstad, 15 November 1954.

MADELEINE en LARRY LUCKMAN geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun broertje

TIBOR CARSTEN

12 November 1954.
Kliniek Zeelandia.

WAARSCHUWING

De Commandant Mariniers Nederlandse Antillen maakt bekend dat schietoefeningen zullen plaats vinden op de Plantage Wacaó op Dinsdag 16, Woensdag 17 en Donderdag 18 November 1954 van 06.00 uur tot 12.00 uur en op de Plantage Noordkant op Vrijdag 19 November 1954 van 06.00 uur tot 12.00 uur.

De onveilige terreinen zullen met rode vlaggen worden gemarkeerd.